

ÇETMİ'nin SESİ

GÖZÜ, KULAĞI, NABZI...

YIL:2 SAYI:7 OCAK-ŞUBAT 1999

AYVAT TUHAFİYE

Şeref AYVAT

*Toptan ve Perakende
Tuhafiye ve Konfeksiyon
Çeşitleri
Kalitede Öncü Kuruluş
Aryün Bayii*

* Takım Elbise

* Kaban

* Kumaş Pantolon

* Kumaş Pantolon

* Kot Pantolon

* Gömlek

* Bayan Takımı

* Manto

* Pardüze

* Etek

* Bayan Bluz

* Triko Çeşitleri

* Çorap Çeşitleri

* Çamaşır

* Pijama

* Eşofman

* Havlu

* Kravat

Adres: Tefikiye Cad. Unkapanı Sk. Kapı

Cami Kible Karşısı No.13/15 KONYA

Tel: 0.332. 351 78 73

Fax: 0.332. 352 50 00

ÇETMİ'nin SESİ

Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim
Kültür ve Yardımlaşma
Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İşl. MÜD.

İbrahim TIKIR

Tel : 0.332 351 79 44

ADRES

Rampalı Çarşı No: 186

K O N Y A

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU

Mehmet BALCI

Abdurrahman ÖNDER

Nurettin ÖZEL

Hasan UYSAL

Nigmetullah UÇAR

Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ

ANTALYA: Mustafa ÖGÜT

0 242 24 7 97 32

Erol BOZDEMİR

0 242 243 58 31

İZMİR: Mehmet ASLAN

ANKARA: Enver ÖZEL

İSTANBUL: Kerim TIKIR

BURSA: Mahmut UÇAR

FRANSA: Eyyüp AKBOĞA

ÇETMİ: Hüseyin GÜÇLÜ

Almanya: Hüseyin Göktürk

ABONE VE REKLAM İÇİN

BANKA HESAP NUMARASI:

İbrahim TIKIR

VAKIFBANK MERKEZ ŞUBESİ

2037279 Konya

GRAFİK & BASKI

Arı Ofset

Kalecik Mah. Altınbay Sk.

T.H.K. Pasajı Kat.2 KONYA

Tel: (0.332) 350 42 21

Fax: (0.332) 350 17 04

ÇETMİ'nin SESİ

GÖZÜ, KULAĞI, NABZI...

YIL:2 SAYI:7 OCAK-ŞUBAT 1999

Sayı : 7 Ocak - Şubat/99

Fotoğraflar: Kerim BOZDAĞ

İÇİNDEKİLER

Selam İle/ Hüseyin Alp ÖZEL.....	2
Olmazsa Olmaz/Kerim BOZDAĞ	3
Bilgiler Belgeler	4
Fitne ve Tefrika / Mehmet BALCI	5-6
Ganioglu/ Hüseyin VAROL.....	7-8
Haberler	8
Mehmet Bayram'la Başbaşa	9-10
Sana Herşeyi Söylemeliydim/ Ahmet AKA	11
Çanakkale Şehidinden Bir Şiir	12
Dr. Ali Özel'le Başbaşa / 2	13-14
Ayvrat Ailesi	15-16
Göbüt Ali'sine Taziye	17-18
Röportaj/ Mustafa ÖGÜT	19-20
Röportaj/ Erol BOZDEMİR	21-22
Asavcık Ağladı/ Ali ASLAN	23
Meyvecilik/ M.Akif AVCI.....	24-25
Sağlık / Dr. Ali Özel	26
Su / S. İzzet ÇAĞLAR	27
Okuyucularımızla Başbaşa	28
Çetmi'nin Sesi / Ahmet KUŞ	29
Cocuk Sayfası	30
İçimizden Biri / Ali ÖGÜT	31
Geçmişimiz	32

SELÂM İLE

Hüseyin Alp Özel

İçinde bulunduğumuz şartların doğru bir analizini yaparsak, belki de yaşadığımız devasa sorunlardan bir nebzecek olsun kurtulma ümidini / ışığını görür, çıkılmaz sanılan hayat labirentinin zikzaklarından kurtuluruz.

Eğer biz kurtuluşu istiyorsak... Daha iyi yarınlara güvenle bakmak ve geleceğimizi teminat altına almak istiyorsak... Yapmamız gereken çok basit ve o kadar da önemli, hatta hayati bir işi yapmalıyız... Önce, bu günümüze, şimdimize bakmalıyız... Ve ben neyim, ne yapıyorum sorusunu sormalıyız kendi kendimize.... Tercihlerimiz, iyi ya da kötü, talep ettiğimiz hayatın kollarına atacaktır bizi... Bazen bir toz zerresi gibi savrulacağız, bazen de bir saman alevi gibi söneceğiz... Ama sonuçta bizler, şimdi yaptıklarımızla var olacağız... Geçmiş bunun için önemli. Gelecek bunun için, bu günden kuruluyor...

... ve elinizde tuttuğunuz bu dergi, bu günden yarına köprü oluyor... Misyonu büyük, vazifesi ağır... Her satırı bir tarih olup geleceğe emânet ediliyor...

İşimiz vardı, zamanımız yoktu, okumadık, okuyamadık gibi mazeretlerle raflara kaldırılan dergiler, onu okuyacak birini bekleyecek belki yıllarca, asırlarca, ama o, içindeki doğrularla misyonunu her zaman sürdürecektir... Her okuyanın kafasına, gönlüne, ruhuna, kelimeleriyle

bir ışık olup sızacak, resimleriyle belki de binlerce satırın anlattığı, duyguları yükleyecek hafızalara... Belki, belki, belki...

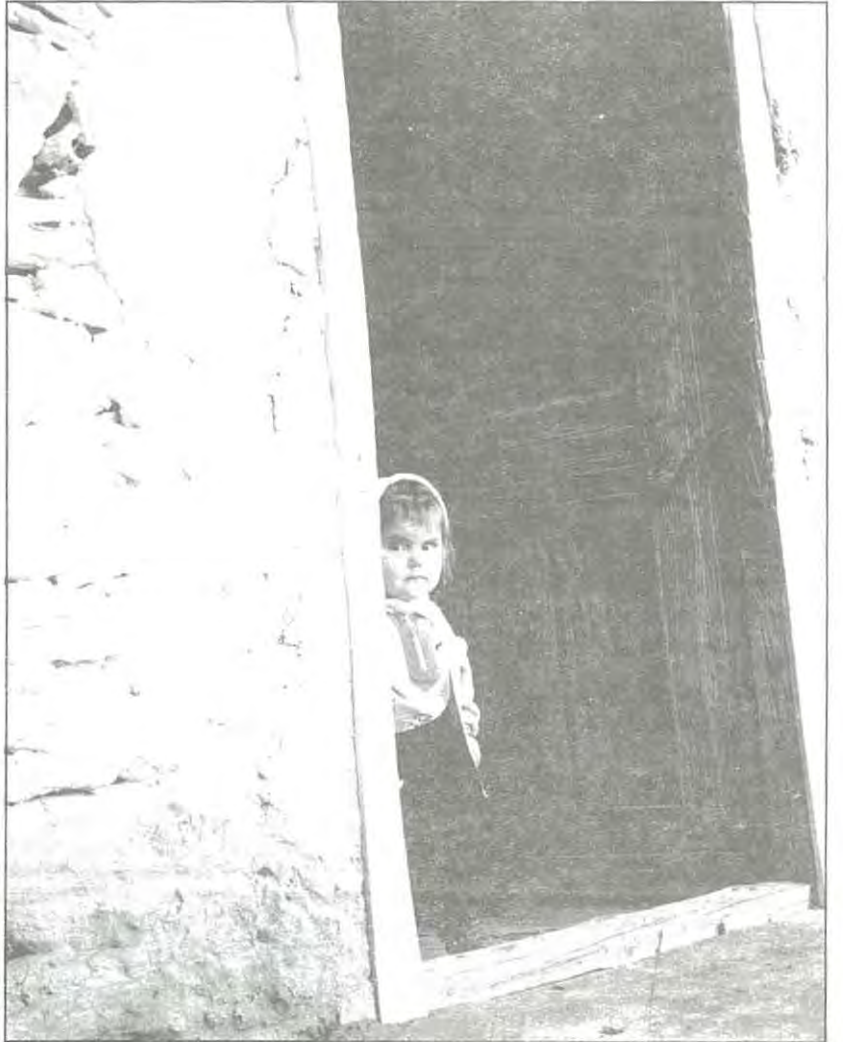
Bu sayımızla da elinize, dilinize, gönlünüze, evinize yani size geldik, Yalnız gelmedik, kelâm'la geldik, geçmişimizle geldik, Çetmimiz'le geldik, bağıranık, gözü yaşlı kadın, ihtiyar, genç, çoluk çocuk insanımızla, dergimizle geldik...

Siz bizi kabullendikçe de gel-

meye ve yepyeni çiçeklerden bir demet sunmaya, taze güller dermeye devam edeceğiz.

Okuma yazma bilmese de, dergimizin satırlarını okutup dinleyen, dinledikçe HAYIRLI DUALARI'nı eksik etmeyen insanımızın varlığıdır bu dergiyi yaşatan ve bir de ona SAHİP ÇIKAN sizler...

Selâm Size...

DURUM
DÜNYA

OLMAZSA OLMAZ

Kerim BOZDAĞ

Dünyanın neresinde olursak olalım, meydana gelen hadiseler bizi, şu yada bu şekilde etkiler, etkilemektedir. Öyleyse bizler de, bu etkileşim sürdükçe, hadiseler zincirinin bir halkası durumundayız demektir.

Bugün bütün insanlık, kendine belirlediği hedefler noktasında çılgınca bir koşunun figüranı durumundadır. Silah mı, kendi sonunu da getirecek şekilde güçlü, etkili olmalı...Bilim teknoloji, sanayi mi? Çevreyi, tabiatı mahvetse de olur...Ekolojik denge bozulursa bozulsun...İletişim, eğitim, kültür, iynin, güzeli, doğrunun emrinde değil, beyin yıkama aracı, sömürü vasıtası... Ve hemen hemen her şey, insanlığın mahvına sebep olacak sonuçlara ayarlı...Bizler, bu açıdan bakıldığı zaman, kendi acı sonuna seyirci kalan zavallılar gibiyiz adeta...

Bu gidişe birilerinin dur demesi gerekmektedir.Tabii ki dur demekle birşey durmaz. Birşeyler yapmak gerek.İşte o yapılması gereken birşeyler nelerdir? Ne olmalı?

Önce kendimiz,ailemiz ve çevremiz, cemiyetimiz, köyümüz, şehrimiz, ülkemiz, milletimiz...Çetmi,içinde yaşayan insanlarla var...İnsan. sahip olduğu değerlerle yücelir,ya da alçalır...Sahip olunması gereken değerler,erozyona uğramış ve tü-

kenmişse, o insandan geriye yeryüzündeki tüm kötülükleri tanımlayıcı kelimeleri vasıfları olarak üzerinde taşıyan bir mahluk kalır...Yaşanan ahlaksızlığın,fuhşun,cinayetlerin,soygun,vurgun ve talanın kökeninde bu tükenişin izlerini görebilirsiniz.

Kişiyi ahlak, fazilet, namus, şeref, haysiyet...ne kadar erdem varsa hepsi, doğuştan kazanılmaz, sonradan eğitim, öğretimle, aile ve cemiyetle kazandırılır..Ve bu kazanç, öylesine kutsal bir kazançtır ki, harcadıkça eksilmez artar..Artıkça insanlık, varoluşunun hakikatine erer ve

**Kudret denilen şey,
alicenaptır,hakikatın
önünde boyun
eğer,adaletli ve sakindir.
Halbuki zaafın doğurduğu
ihtiraslar insafsızdır.**

Balzac

kurtulur...Kurtulmak ifadesi, her türlü kötülükten, hoşumuza gitmeyen her türlü fenalıktan arınmak manasına bir kurtuluştur.

Yukarıda ifade ettiğimiz hususları dikkate alırsak kurtuluşun nerede ve nasıl olması gerektiğini de anlamış oluruz..

Kurtuluş, hastalığı doğuran sebepleri ortadan kaldırmakla başlar..,Hastalık belli olduğuna göre... Çare de bellidir.

Çetmililer, yurt dışında ve içinde, bulundukları her yerde ahlak ve faziletin, yardımlaşma ve dayanışmanın en güzel örneklerini sergilemekte ve başkalarına örnek olmaktadır...Ve yine çetmililer,farklı siyasi partilerin içinde göz doldurucu yüz ağartıcı faaliyetlere imza atmaktadırlar...Bu faaliyetlere temel olan şey eğitimidir. Kurtuluş eğitimle başlar, eğitimle devam eder. Öyle ise önce EĞİTİM, sonra EĞİTİM şarttır.

Bu gün vakfımızın geldiği nokta bellidir..Belediyemiz farklı siyasi partilerde hizmet gören hemşehrilerimiz, iş adamları, sanayici esnaf-sanatkar ve bürokratlarımız ile birlikte tüm hemşehrilerimizin işaret ettiğimiz çare noktasında güçbirliğine gitmesini engelleyecek ne vardır? Hiç birşey yoktur...Yeterki yaraya parmak basılsın, doğru teşhis konsun.

Bir defa değil, binlerce defa tekrarı da olsa yapılmaya kadar söylenmesi elzem olan tekbir hakikat vardır. Kurtuluşumuzun reçetesi olarak Eğitim, Eğitim, Eğitim...

Bu eğitim seferberliği okulda, ailede, evde, sokakta, kahvede her yerde her türlü vasıta ile en kısa zamanda başlatılmalıdır.

Biz, bu olmazsa olmaz, gerisi fasa fiso'dur diyoruz.

BİLGİLER - BELGELER

Ok atan bir kimse, elindeki yayı ne kadar geriye gerser, ok o kadar ileriye isabet eder. Bunun gibi tarihimizin ne kadar gerilerine gider derinliklerine inebilirsek, o kadar ileri gidebiliriz. Geçmiş karanlık olanların, geleceği aydınlık olamaz...

Bilim adamları yaptıkları araştırmalar neticesi, "bing - bang" (büyük patlama) teorisini ortaya atmış ve her an, genişleyen kainatın ilk anlarına doğru - geçmişe doğru - gökyüzü yıldızları ve evrenin hareketini incelemiş ve çok çok önemli bir neticeye varmıştır... Yapılan araştırmalar hızla uzaklaşan gök cisimlerinin önceden hep bir arada ve yok denecek kadar küçük bir madde

ŞİYADETNAME VESİKASI BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Tahriri Nesebi Ser'iyesi ve Hücçeti sahihasıdır.

El Hamdu lillâhi ellezi hedâna ilâ tariki-s sâdât ve-s salamu ve-s selamu alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihi ecmain.

Ve Ba'd:

Pırluğunda kazasına tabi Sarınc nam karye sakinlerinden Seyyid Munla Mustafa Bin Mustafa nam kimse meclisi şer'i şerifi enver ve mahfili dini münifi ezherde şöyle takriri kelim ve bast ani-l meram eder ki:

Hâlâ Mamuriyye sancağında Sinanlı kazasına tabi Yalnızcabağ nam karyede ecdadlarımızdan sahihi-n neseb Sâdâti Kirâmdan es Seyyide Duduhan sulbiyye kızı Seyyide Şerife sulbiyye oğlu Seyyid Ali Fakih, onun Sulbiyye kızı seyyid-e validem Seyyide Aişe ve merkum (ve bu) seyyide Aişe benim sahih-n neseb validem olup sahihi-n neseb Sâdâti Kirâmdan olduğu ebyen ve azhar (iyice belli) olmağla, ila haza-l ân (bu ân'a kadar - şimdiye kadar) HİDİR isti'maline izni kibeli-ş şer'şerifi enverden hücçeti şer'iyye i'tâ olunması matlubumdur. (Bunun için yüce mahkemeden vesika isterim):, dediikte:

Merkumun (bunun) takririne mutabık mezkurların nesilden olup ve bu ademler sahihi-n neseb Sâdâti Kirâmdan olduğuna hakim muvakkı sadri haza-l kitab (Üstte bu vesikada imzası bulunan Hakimın) - tûbâ lehu ve hüsn meâb (ahiretinin mutlu olmasını dilediğimiz) hazretleri mübeyyin bey-yine taleb eylediğinden (belirgin delil istediğinden) Mamuriye kazasına tabi Kireç nam karye sakinlerinden Behşes cemaatinden müsinn (yaşlı) ihtiyarlardan es Seyyid Ahmed bin Hacı Yahya ve yine Mamuriye kazasına tabi Kuni nam karye sakinlerinden yine Behşes cemaatinden es Seyyid Mustafa bin Munla Mehmed nam kimse ne li-ecli-ş şehade (şahid olmak için) meclisi şer'a hazıran olup iştişhad olunduklarında (şahid edilmek istediklerinde) şöyle dediler:

" Fi-l hakika ecdadları Mamuriye sancağında, Sinanlı kazasına tabi Ya-

olduğunu ve o maddenin patlamasıyla cisimlerin birbirinden uzaklaşıp savrularak dünyanın, güneşin, ayın, yıldızların, gezegenlerin kısaca kainatın meydana geldiğini isbatlamıştır. İşte bu an, patlama anı, Allahın (CC)'nın " Ol " dediği andır... Ve o kainatı yoktan varetmiştir. Ve bu kainat bizim peygamberimizin varlığının yüzü suyu hürmetine yaratılmıştır. Bu sahifede gördüğünüz " ŞİYADET VESİKASI " onun pak soyundan gelenlerle ilgili bir vesikadır. Mamuriye Sancağı, Sinanlı kazası, Yalnızcabağ Nahiyesi acaba bugün hangi yerleşim yerleridir ? Bu belge Pırluğun'da da harzlanmış, kadı önünde şahitlik verenlerden bazıları İliçapınar ve Sarınc'lıdır ve tarih; 1872'dir.

nılcabağ nam karyede sakin es Seyyid Duduhan kızı Seyyide Şerife onun sulbiyye sahih oğlu Seyyid Ali Fakih onun sulbiyye kızı Seyyid-e Ümmi bunun validesi Seyyide Aişedir. Oğlu talib-l hücçet (vesika isteyen oğlu) es Seyyid Munla

Mustafa'dır bunlara öteden beri eben an ceddin (ta dedelerinden beri) sahihi-n neseb Sâdâti Kirâm Zevil ihtiramdandır (saygılı ve değerli seyyidlerdendir). Bizler bu hususta vech üze müsinn olduğumuzdan malumunuz olarak şahidlerimize şehadit-i şer'iyye ederiz "

Deyu her birleri alâ meratibihim eda şehadeti şer'iyye eylediklerini ba'd-e-t ve-t tezkıye hayyizi kabule vaki olup merkum (bu) es Seyyid Munla Mustafa'nın siyadeti zahir ve nümayan olmağla alametini izhar etmek için işbu vesika-l anika ala mahuve-l hakika bit talep ketb olundu. Tanriler fi evaili şehri Ramazan el mübarek sene tis'in ve mae ve elf min hicreti men lehu-l izzu ve-ş şeref.

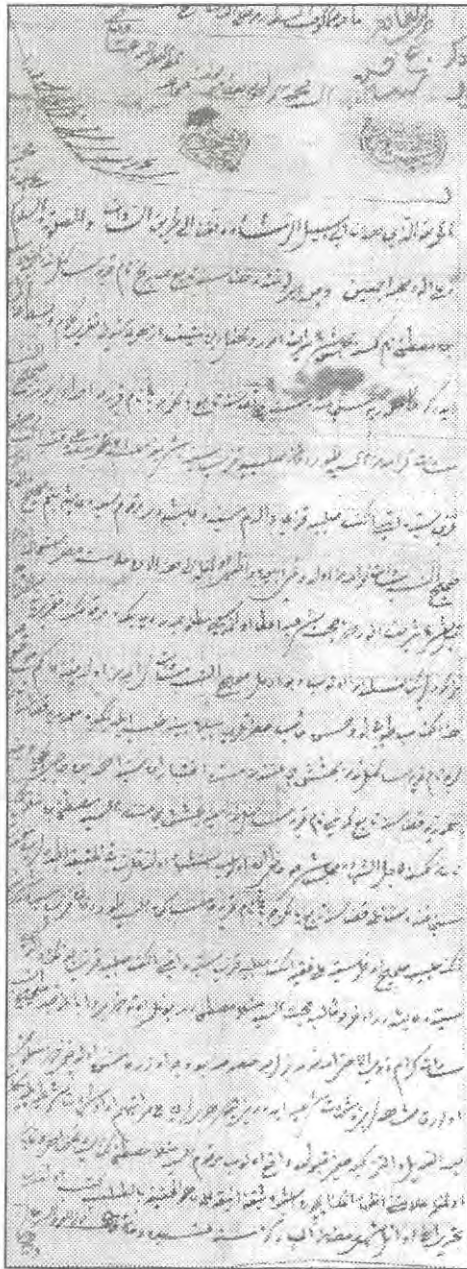
Şuhud-l hal Kutup Munla Ahmed, Ve aziz oğlu Munla Ali ve Gökmenzade Hacı Kerim, ve yine Veli bin Adbil ve yine merhum Topuzoğlu Halil ve yine Sarıncdan imam el Hacı Mehmed efendinin, Hacı Ahmed oğlu Veli ve karye-l sarınc Seyyidnin oğlu Veli Abdullah ve an karye-l İliçapınar Mahmud bin Mehmed Ali bin Mustafa ve an karye-l Akça'dan Abdurrahman ve gayruhu (ve başkanları).

Üstteki Tasdik İmzaları:

El emru kema zükire (konu denmekte olduğu gibidir). Pak nesebendir. Eşraf Nakibi: Seyyid Hasen ve Bir Mühür.

Mafihi mine-l vakti mastur min sulbi-l kitab sahha indi ale-n nehci-s savab (Burada yazılı ve vesikanın ecriği bence doğru olduğu sabit olmuştur.) işbu yazıyla Sanı Yüce Allahı Tealaya karşı fakir olan: Seyyid Mehmed Pırluğunda kazası mütevelisi. Seyyid Mehmed diye yazılı bir mühür.

Tarafımdan Türkçeye çevrilmiştir:
Mehmet Eminoglu

FİTNE VE TEFRIKA

Mehmet Balci
Belediye Başkanı

Değerli okurlarım, bu yazımda çok önemli gördüğüm, toplumlar için kanserden daha tehlikeli fitne ve tefrikadan söz etmek istiyorum.

Fitne: Her çeşit fena ve kötü şey, insanları meşru bir fayda olmaksızın ızdıraba, ihtilafa, minnet ve belaya düşürmektir. Başka bir anlamda ; sına ma, imtihan etme olarak da zikredilmiştir.

Genel anlamda fitne; Beşeri huzursuzluklar,bozgun, kavga, kargaşa, anarşi, birbirine girme, dedikodu ve fesat gibi insanlar arasında ceryan eden menfi hadiselerdir.

Tefrika: İki şeyi birbirinden ayırmak, ayrı olan özelliklerini, meziyetlerini ve imtiyazlarını ortaya koymak olarak ifade edilir. Hadislerde tefrika, fıkra; birbirinden tamamen ayrılanlar, ayrı itikatlara sahip olanları ifade eder. Bütün anlamlarıyla fitne ve tefrika toplumu bozan afetlerdir.

Gerek ayetlerde, gerek hadislerde devamlı birlik ve beraberliğimiz vurgulanmış, tefrika, fitne ve fesat şiddetle yasaklanmıştır.

Bu gün yaşadığımız hadisele re baktığımız zamanda bunun önemi gayet açık olarak görülür. Şucu, bucu olarak birbirimize düşmemiz ve bunun giderek körüklenmesi, kardeşi kardeşe düşman etmiş, gruplar ve cemaatler birbirinden uzaklaşmış, birbirine kardeş olan islam toplumu, paramparça olmuştur. Bunun baş sorumlusu kendi cehaletimiz

olduğu kadar, dışarıdan müdehaleler, kasıtlı, planlı ve programlı olarak düşmanlarımızın telkinleridir.

Çünkü; temiz inancı etrafında birbirine kenetlenen Müslüman Türk Milletini cephelelerde mertçe yenemeyen düşmanlarımız, bizi birbirimize düşürerek parçalanmamızı sağlamış, parçalara ayırdıktan sonra da birbirimize düşman etmiş, her grubu karşı tarafa saldırtmış ve bölük pörçük olan bizler birbirimizle uğraşırken, güzel yurdumuzda emelleri olan düşmanlarımız arzularını gerçekleştirmiş, bu cennet vatani cehenneme çevirmeye çalışmışlardır.

Bu konuda cehaletleri sebebiyle düşmanların arzularına hizmet eden kendi öz evlatlarımız bu işi daha da kolaylaştırmışlar, bu vesile ile kaleminizin içten feth edilmesini sağlamışlardır.

Birlik ve beraberliğe davet eden bazı ayet ve hadisler konuyu daha güzel dikkatlerimizle sunmaktadır.

"Ey iman edenler, Alah'tan nasıl korkmak lazım ise öylece korkun, sakın siz müslüman olmaktan başka (bir sıfatla) can vermeyin. Hepiniz Allahın ipine (Kur'an'a, islam'a) sınımsız yapışın, parçalanmayın." (Ali İmran 102-103)

Müfessirlerin beyanına göre "Allah'ın ipine sınımsız sarılan" dan maksat; Kur'an ve Sünnet etrafında cemaat olun, birlik olun, parçalanmayın.

Ayeti kerimeye göre birlik olmak farz, parçalanmak haram kılınmıştır.

"Kendilerine açık belgeler geldikten sonra fırkalara ayrılp, ihtilafa düşenler gibi olmayınız, (kitap ehline benzemeyiniz.) işte onlar için büyük bir azap vardır." (Ali imran 105)

Bu ayetlerin tefsirinde İbn Abbas (R.A) : "Allah mü'minlere cemaat olmayı farz kılmış, dinde ihtilaf ederek fırkalara ayrılmayı ve daha önceki milletlerde olduğu gibi heva ve heveslerine tabi olup, ayrılık tohumları ekmeyi kesin olarak yasaklamıştır." diye açıklamada bulunmuştur.

Konu ile ilgili Rasulü Ekrem (SAV): "Kulacı kulacına, arşını arşına, karışı karışına sizden öncekilerin yoluna uyacaksınız, hatta onlar kiler deliğine girse, sizde gireceksiniz." buyurarak fırka taassubunun ne denli ileri seviyelere ulaşacağını beyan buyurmuştur. Bu gün bu taassup öyle bir hale gelmiştir ki; kendi fırkasını üstün tutmak ve muhaliflerini kötüleyebilmek için yalan, iftira ve diğer haramları irtikap edenlere bile rastlamak mümkündür.

"İşte kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun te'viline yeltenmek için müteşabih ayetlere yapışıp onlarla uğraşır dururlar." (Ali İmran 7)

(Müşabih ayet : Manası kesinlikle anlaşılması mümkün görülmemendir. Kalplerinde eğrilik olup fitne çıkarmak is-

teyenerler anlaşılması mümkün olmayan ayetleri kendilerine göre yorumlayıp dine bir takım ihtilaflar ortaya çıkarmışlardır.

Fitne ve tefrikanın toplumda meydana getirdiği derin yaraları gören milli şairimiz Mehmet Akif de:

"En büyük düşmandır
Ruhi Nebi tefrikanın,
Adı batsın onu İslama
sokan kalkabanın.
Girmeden tefrika bir
millete düşman giremez,
Toplu vurdukça yürekler
onu top sindiremez.
Sen! ben! dersin efrad
aradan vahdeti kaldır,
Milletler için işte
kıyamet o zamandır."

mısralarıyla konuyu veciz bir şekilde dile getirmiş fitne ve fesat hastalığının toplumları bitireceğini, tarihte ismi duyulan ve çeşitli sebeplerle yok olan kavimler durumuna getirileceği özet olarak ifade etmiştir.

Konuya ışık tutan bir Ha-

dis'te de Peygamberimiz: "Salihi ameller işlemeye acele ediniz. İlerde karanlık geceler gibi fitneler zuhur edecek ki; kişi mü'min olarak sabahlayacak, akşama kafir olacaktır. Veya; akşam mü'min sabah kafir olacak, dünyadan bir menfaat karşılığı dinini satacaktır."

Bu ve benzeri hadisler karşısında düşünmemiz lazım. Bilmediğimiz dini bir konuda söyleyeceğimiz bu söz Allah göstermesin durumumuzu tehlikeye sokacak bütün amellerimizi boşa çıkaracaktır.

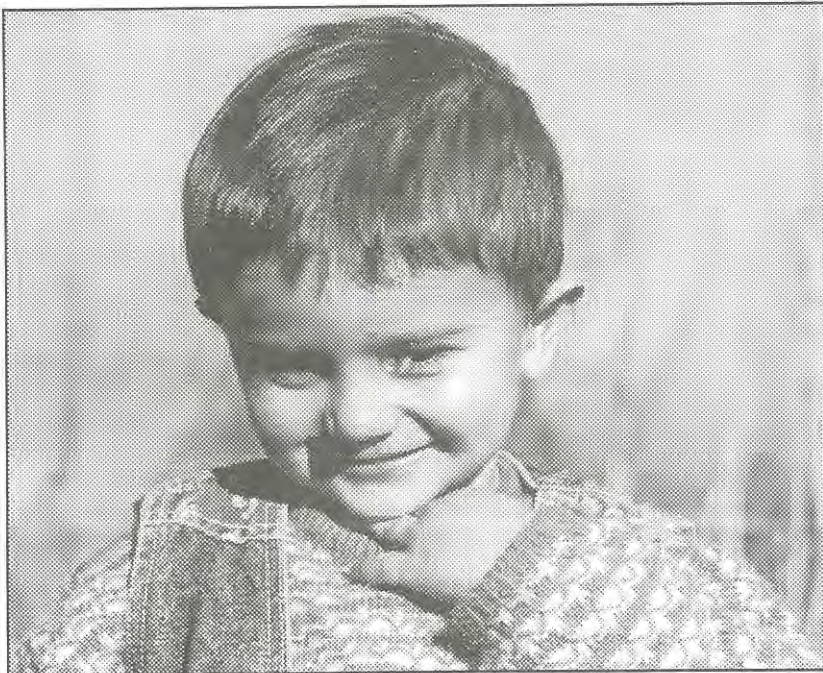
Onun için güvenilir bir kaynaktan okumadığımız, itimat edilir bir alimden dinlemediğimiz hususlarda ileri geri konuşmayalım. Ayeti kerimelerde de ifade edildiği gibi bilmediğimiz konuları, meseleleri bilenlere soralım. Yalan yanlış gelen haberlere itimat etmeyelim. Kulaktan kulağa gelen ve doğruluğunu bilemediğimiz sözleri taşımayalım ve bu sözlerimizle insanları ifsad etme-

yelim.

Peygamberimizin (SAV) başka bir sözü de: "Ümmetimde ihtilaf ve iftiralar olacak, bunlardan bir zümre sözlerinde çok güzel, amellerinde çok kötü olacak, Kur'an okurlar da gırtlaklarından öte geçmez. Okun hedefi geçmesi gibi dini terkeder. Bir daha da geri dönmezler. Onlar insanların ve mahlukatın en şerlileridir." buyurmaktadır.

Fitnenin en bariz vasfı; dine karşı olmasıdır. Bir kısım beşeri görüş ve düşünceler dinin yerine kaim olur. Öyle bir din ki; başkasına hayat hakkı tanımaz. İlahi din ile mücadele eder, mü'min ve müslümanları hakaret ve işkencelere tabi tutar.

Hesap gününe hazırlanan mü'minler içinde bulundukları hali ve toplumdaki gelişmeleri iyi tahlil ederek fitne ve tefrikaya düşmeden, ben şüphesiz müslümanlardanım deyip, Kur'an ve sünnet etrafında kenetlenmelidirler...

**KON-PA TEKSTİL
SAN.TİC.LTD.ŞTİ**

Hüseyin YILDIZ

**Tel: 0.242. 326 11 32
Cep Tel: 0.532. 616 62 31**

ANTALYA

GANİOĞLU

Hüseyin Varol

Ganioglu Kimdir?

Eskiden soyadı yokken şahıslar babalarının ismiyle anılmış. Falan oğlu falan, filan oğlu filan diye Dedeme de Gani Oğlu Mehmet deniliyormuş. Kısaca köyde lakabı gani oğludur. Esas adı Mehmet Sarıcan. Hatta dedemin evi yenilenmek üzere yıkıldığında kapının başından bir levha çıktı, arapça yazılı okutturduğumuz zaman 'Hacı Osmanogullarından Gani' diye yazılıydı. Son zamanlar gözleri görmezdi Rahmetlinin; Kuran okumayı çok severdi. Fakat çok da iyi okuyamıyordu ama söylerdi. "Ah keşke gözüm açılsada bir sayfa kuran okusam başka bir şey istemem" diyordu. Demek ki içerisi bu kadar yanıktı. Anlatırdı Rahmetli. "Bir gün abdest almak için ipriği aldım, dışarıya çıktım, o zamanlar evde su yoktu. Dedem dışarıya çıkarken zorla çok az yanabilen bir el elektiriği vardı onuda alır dışarı öyle çıkardı. "Dede gözün görmüyor, madem bu elektrigi niye alıyorsun?" dedim. "Oğlum benim gibi bir kör daha bana gelip çarpmasın" diye alırım" dedi. Neyse birgün abdest alıp içeri girer, hani derler ya "kişi sevdiğiyle beraberdir." Odanın içine girdim, birden gözüm açılıverdi. herşeyi görebiliyordum baktım odanın ortasında bir Kuran-ı Kerim açılmış duruyodu Diz çöktüm "Bismillahirrahmanirrahim" dedim. ham min süresi-

nin olduğu yerdi, ham min dedim Kur'an kapandı. Aynı anda gözümde kapandı. elimi şöyle bir yere sürtelendim Kuran falan yoktu. Son zamanlarıydı Kerim dayım (Kani Kerim), Yaşar dayım (Balcı Yaşar). Bizde oturuyorduk, dedem de yatıyordu dayım "baba şu eskilerden biraz anlativer" hele anlatayım oğlum. Bir teyp kasedi vardı getirdik "anlat dede oğlum" hangi birini anlatayım", "aklına gelenlerden anlat" o anlattı biz kaydettik.

Eşşeğe bir kere kelete yorgan attım, birde sınımlı tüfegim vardı. onu taktım. Çamur yalağına vardım. Eşşığı saldıma orağı aldım. Harmanı kırkmaya başladım. İnin öte kıyısındağı koyaktan "can kurtaran yok mu" diye bağırıyordı. Aşağıdan Ebiş Hasan seçirtti oradan bende yürüdüm vardık. Goca Kerimle, Garalı Gavgalı Mustafa'yı döğmeye gelmişler. Siz nereye geldiniz lan dediler "biz gavgalı filan olursa aralayalım dedik. Onun için geldik kucaklarında mavzer şöyle yürüyorlardı. "lan ebiş hasan alacağın olsun" küfür etmeyi unutmama. Gani oğlu seninde alacağın olsun dediler. Harmanı kırptım çayırdan bir yatak yaptım yatacağım şeytan dedi yatma seni döğeler öldürürler.

Harmana bir yatak yaptım kendimde dama girdim bir eski bürlendim. ama uyuyamadım. derken lan gani oğlu çıkkan dışarıya dediler, baktım ayın ışığında biri goca bıçağı çekmiş, kapının başında bekliyor çıkıversem, vuracak. hemen sınımlıyı asıldım. "kim kapıdan adımını atarsa kurşunu yer"

dedim. Lan gani oğlu anan seni Cumaya gün doğurmuş elindekine dua et dediler çektiler gittiler. Sonra baktım ki harmandaki yatağı delik deşik etmişler. Orada yatmam öldüreceklermiş.

Meğer bana gelmeden Ebiş Hasan'ı döğmüşler. oradanda Gavgalı'ya baskına gidiyorlarmış. Yağ-ıran gölünün burnuna vardılar üç el ateş ettiler. "lan gavgalı çık dışarı" diye bağırıldılar.

Bakının Halil'in sesi geldi "boşa atmayın" cepanenizi boşa tüketmeyin böyle atarak gittiler. Sabah ebiş hasanın sesi geldi, havana gelince hendeğı dama bir bakın gani oğlu sağımı seslerine kalktım kesik çalın başlarına gün doğmuştu bir hafta sonra gene geldiler. Ekmek meyve koyverdim yediler. "Ulan gani oğlu, geçen gün bizim yaptığımıza bak birde şu vaziyete" dediler.

Bir gün dayım "yeğenim" dedi.

"Ben bir ev yaptıracam, 80 ağaç ver, ev bitene kadar da çalış-ver, falan yerdeğı bahçe senin olsun" dedi. "Olur dayı" dedim. Bakı dayımın evi bitene kadar çalıştım. 80 ağacıda verdim. dayım baharın bahçeyi ekiyordu. "Ulan dayı, sen ne dedin, hani bahçe benim olacaktı" dedim. dayım "yeğenim benim sana borcumda yok alacağında" dedi. beynimden vurulmuşa döndüm. Bir gün, ulan dedim, dayım bunu yapmazdı. Şaka falan yapmasın, hele bir daha varayım. Evine vardım Kuran okuyordu. Kuranı bitirdi sadakalahül azim dedi. "Şu meseleyi bir halle-

delim sert bir sesle" ne meselesi yeğenim" dedi. "Hani şu bahçe davası" dedim. "Yeğenim" dedi "benim sana hiç bir borcum yok" "dayı" dedim, çulu kıvırdım "şunun altında alayım mı" dedim "al" dedi. Üç defa tekrarladım "al" dedi. Oradan döndüm eve geldim. Bir hafta sonra dayım ölmüştü.

Bir gün rüyamda dayımı gördüm. Çırl çıplak kapıma gelmişti. kolunu tuttum. Giritli Veli'lerin bahçesine attım (Şimdiki muhasibinin evinin olduğu yer) üç defa rüya tekrarlandı.

Hasan Hoca efendiye gittim. Durumunu anlattım "Gani oğlu" dedi ıstırapta kalmasın hakkını helal ediver. "Yo" dedim edemem. Bu köyde üç kişi daha var ölsemde onlara hakkımı helal etmem. Birisi dayım, İkincisi..., Üçüncüsü.....

Peki Dibekle ne oldu?

Karaman'a pekmez satmaya gideceğiz akşamdan pekmezi derilere doldurdum. iki katır ayarladım ilk foroz ötüne kalktım, iki dürrüm ekmek aldım. Kuru katık bir şeyler hazırladım derileri dışarı çıkarayım dedim. Derinin birini di-

şarıya koydum, içeriye diğerine gittim. Baktım dışarıya koyduğum deriyi kucaklamışlar gidiyorlar. Lan diye bir nara attım kucaklarındaki deriyi damdan aşağıya attılar kaçtılar, koştum peşlerinden ama yakalayamadım. Geldim ayın ışığına, aşağıya şöyle bir baktım. "Ulan dedim bekmez şimdi aşağıya serilmiş kalmıştır". Baktım derinin ağzından piştüvane takılıp kalmış, sevindim, aldım oradan Karaman'a sattım geldim.

Birde çobana, beş on davarımız vardı verdik güttüler baharın çoban parasını istemeye geldiler, "yok anasını satayım" çoban akşam gelir, sabah gelir. Birgün "Gani oğlu akşama hazırla" dedi gitti.

Baskılıya bağ budamaya gittim, "Ulan" dedim "ben bu parayı nereden bulacağım" devamlı onu düşünüyordum. Çıbığın birinin dibine oturdum budadım dibinin gazallarını çekeyim dedim, kazmayı çektim bir gümüş mecidiye tekerleniverdi. çok sevindim akşam eve geldim çoban bekliyordu "ver lan kırk kuruş" dedim. Paranın üstü kırk kuruşu bulup veremedi. Sonra bozdurup verdik.

O günkü sevincimi hiç unuta-

mam.

Bir gün Antalya'ya gittik. Bir işimiz vardı. Beş altıda bizim köylü "gelin şih gelmiş yanına gidelim" dediler. "Gidelim" dedim. Niyetim bu şih kimdir, nasıl bir adamdır? ona bakmak. Vardık, oturduk nur yüzlü sakallı bir adamdı. Ali Rıza efendi işte bu dediler.

Sıradan herkese el verdi "ulan" dedim keşke gelmeseydim nereden geldim, "şunu şunu yapacaksınız" diye bir talimat verdi. Oradan ayrıldım. Yola düştüm, köye geliyorum. "ulan gahbeoğlu, ne işin var elin şihinin yanında? başına bir sürü iş çıkardın" diye söylene söylene köye geldim. Yatsı namazını kılıp yattım. Geceleyin gür bir ses "Mehmet kalak görevini yap" ürperek korkuyla kalktım, o zamanlar ceryan yoktu, bir ışık evin içini gün gibi etmişti. O ürperti ve korkuyla görevimi yaptım. Ve bir daha hiç terketmedim

Oğlum namazınızı kılın. Namaz adamı yoldan komaz, dünya işi dünyada kalır.

Vay aslan dedem, sen neymişsin be?

Hüseyin Varol/ANTALYA

HABERLER

HABERLER

SEÇİM

Yerel ve genel seçimlerin yaklaşması ile birlikte hemşehrilerimiz değişik partilerden aday olarak hizmet yarışına girdiler.

Kasabamızda da Belediye Başkanlığı için üç aday yarışıyor:

FP adayı: Mehmet Balcı

MHP Adayı: Hüseyin Karaduman

ANAP Adayı: Yusuf Yerlikaya
Her üç adaya da başarılar dileriz.

Antalya'dan hemşehrımız Mustafa Ögüt MHP'den, Erol Bozdemir FP'den, Kepez Belediye Meclis Üyeliğine, Karaman'da ise hemşehrımız Yusuf Yalçın FP'den Belediye Meclis Üyeliğine aday oldular.

YARALANMA

Antalya'da bulunan Veysel Boz kendisi ile kavga eden bir kişi tarafından bıçaklanarak hastahaneye kaldırıldı.

Daha sonra taburcu edilen hemşehrimize geçmiş olsun diyoruz.

HIRSIZLIK

Konya'da hemşehrımız Abdurrahman Önder (Kasım)'in arabası bayram arefesinde hırsızlar tarafından soyuldu. 3-3.5 Milyar liralık zarara uğrayan hemşehrimize geçmiş olsun diyoruz. Vakfımız hırsızlık ve yaralanma olayında gerekli duyarlılığı göstererek imkanları ölçüsünde yardımcı olmuştur.

GÖREV DAĞILIMI

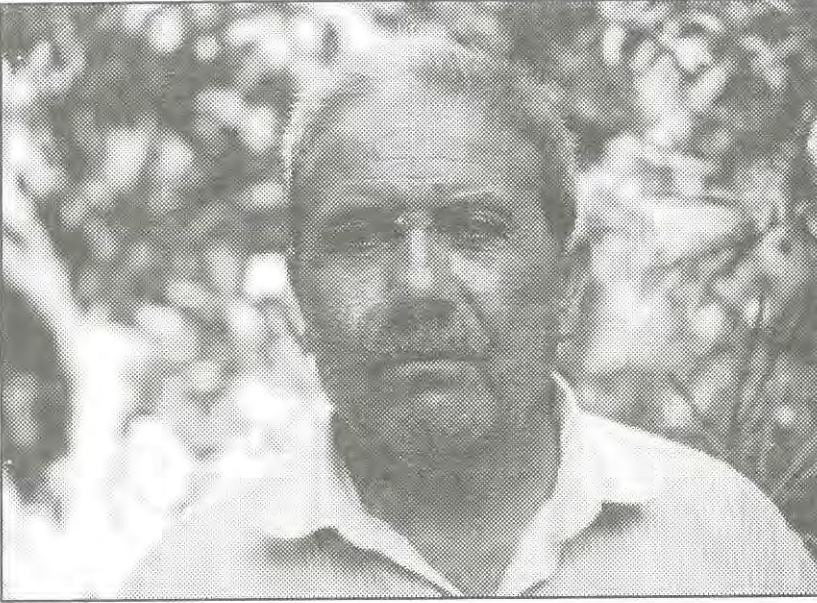
Vakıf toplantısında yeni görev dağılımı yapıldı.

Vakfımızın yönetim kurulu üyeleri yapmış olduğu son toplantıda yeni görev bölümü yaptı.

Buna göre vakıf Başkanlığına Ramazan Ayvat getirildi. Yardımcılığına Mustafa Akkoca, Hasan Uysal, muhasebeye Mehmet Balcı getirildi. Vakfımıza uzun yıllar hizmet eden İbrahim Tıkır'ın üyeliği devam etmektedir.

Haberler bölümüne göndereceğiniz bilgiler okuyucularımıza duyurulacaktır. Doğanlar, ölenler, evlenenler, önemli olaylar v.s. ilginizi bekliyoruz.

MEHMET BAYRAM'LA BAŞBAŞA

Kendinizi tanıtır mısınız?

Babamın lakabına Mahi'nin oğlu derlermiş. Babam köyde hayatı boyunca imamlık yapmış ve köyün çocuklarına dini bilgiler öğretmiş.

Anne tarafım Taşkent'ten gelmiş. Annemin babası da köyün değirmenini yıllarca çalıştırmış... İsmi Mehmet, annemin adı ise Fadime'dir.

Ben ise Hasan oğlu 1940 doğumlu Fadime'den olma Mehmet Bayram. Şu anda Antalya'da oturuyorum.

Yurt dışına ne zaman gittiniz?

1971 senesi 10 Kasım çarşamba günü avrupada çalışan kayınım beni istek yapmış. 13 Kasım 1971'de Antalya'dan Konya'ya oradan Ankara'ya Fransız konsolosluğuna vardım. Evraklarım eksik olduğu için köye geri döndüm. Antalya'da oturduğum için köyedeki hemşehrilerimi ve akrabalarımı ziyaret ettim. 18 Kasım 1971'de halen Fransa'da olan Mehmet Şevik'le birlikte tekrar Ankara'ya vardık. 19 Kasım günü işlemlerimizi bitirdik ve ben Antalya'ya Mehmet Şevik köye döndü.

23 Kasım 1971'de Avrupa'ya gitmek üzere evimden ayrıldım. 25 Kasım'da Afyon Bolvadin cezaevinde yatmakta olan Fevzi Topkara ile görüştim. 27 Kasım akşamı saat 9.45'de İstanbul'dan trene bindim. Bulgaristan,

Yugoslavya, İtalya ve İsveç topraklarını geçerek 30 Kasım'da Paris'e vardım. Orada karşılaştığım bir olay beni çok üzdü.

40-45 yaşlarındaki bir kadının yanında 7-8 yaşlarında bir çocuk vardı. Çocuk, elinde bir simit var onu yiyordu. Çocuk simidi elinden düşürdü. Kadının ise düşen simide bir tekme vurarak top gibi attı. Ben hemen simidi yerden aldım, simidi almakla birlikte bu olayı gören herkesin bana hayretle bakışına şahit oldum...

1 Aralık 1971 günü laval köyüne vardım. Kayınlarım Ali Aslan, Hasan Aslan, Çavuşun Oğlu Mustafa Göktürk, Bolaylı İbiş'in Oğlu Osman'la karşılaştım. Bunları bir arada görünce dünyalar benim oldu, çok sevindim.

Ne zaman işe başladınız?

2 Aralık 72'de kayınım bir kağıt fabrikasında bir hafta nasıl çalışacağını gösterdi, öğretti. Günler, aylar, seneler geçti ve ben işi ve çevreyi öğrendim.

Fransızlara uyum sağlayabildiniz mi?

Dil bilmiyorduk. Bu en büyük problemdi. Bizi Fransızların yanına verdikleri zaman onlar ne iş gösterirse yapıyorduk. Çok çalışıp, güler yüzlü hareket ettiğimizden bizi seviyorlardı. Hatta be-

raber çalıştığımız kadınlar bize dil öğretmek için uğraşırlardı.

Çalıştığım fabrikada ve köyde benim adım canlı televizyon olarak anılırdı. Bulunduğum köyedeki Fransız çocukların tınaklarında, bazen de bir tas içinde cin alemlerini gösteriyordum. Onlar tınakları üzerinde ve su dolu tasın içinde, şimdiki TV'lerde nasıl resimler gelip gidiyorsa aynısını görüyorlardı. Onun için bana canlı televizyon diyorlardı. Adımı duymayan, bilmeyen yoktu. İyilikle anıldım. Herkesle iyi geçinmeye çalıştım.

Bir gece çalışıyordum. Çalıştığım makinenin adı 1. ve 2. pulder. Bunlar bir oda büyüklüğünde kazan. Bu kazanların içine 3-5 ton kağıt atılıyor, kazanın içine su doldurulup kağıtları eriten ilaçlar konuyor. Su değirmeni misali dönedöne kağıtlar tamamen eriyor. Erimeyen sonra açtığımız vanalarla suyu başka makinalara aktarıyoruz ve onlar kağıt olarak çıkıyor.

Gece 1.2 sıralarında biri bana kötü konuştu. Elime aldığım tornavida ile peşine düştüm. Kaçtı. Benim delirdiğimi sanıp kaçtılar, işi bıraktılar. Gece şefi geldi. Bir kadın şef: "Bu Türk'e bir daha kötü laf söylemeyin ve takılmayın" diyerek bizi barıştırdı. Ben bir sert davranayım dedim, meğer onlar benden korkakmışlar. Gurbetteyim. Akılma başında onlara vurur muyum hiç.

Çalıştığım makinalarda yapılan üretim oranında prim alıyorduk. Onun için çok çalışıp iyi para kazandık.

Türklerle geçiminiz nasıldı?

Benim sülalem köy halkınca da malum. Biz 10 kardeş babamızdan düşen malları bölüşürken bile araziye gitmeden bölüştük. İnsanlara kötülük değil, iyilikle muamele edince herkesle geçim iyi olur diyorum.

Fransa'da işiniz iyiymiş, halkı ile de uyum sağlamışsınız o halde Türkiye'ye niçin kesin dönüş yaptınız?

Gerçekten sizlere söylediğim gibi, ben Avrupa hayatından çok memnun oldum. Aynı zamanda Fransızca'yı da

derdimi anlatacak kadar öğrendim.

Yalnız beni bir tek konu çok üzdü. Bu üzüntüm 4 sene devam etti. Neticede kesin dönüş yapmaya karar verdim.

Kayınım Ali köye izne geldi, Ailesini getirdi ve bana da dedi ki, "Enişte sen de izne git de aileni getir" Zaten bizim kendi köylülerimiz de ailelerini getirdiler. Aynı zamanda bulunduğumuz bölgede başka Türklerde getirdi... Bende niyet ettim eşimi getirmeye.... Zaten İsmâ da karı kocanın ayrı yaşamasına mücadele etmiyor... 4 sene yalnız başıma bir evde kaldım. Cileli, ızdıraplı günler geçirdim. Fakat beni üzen şey, Türkiye'de işim yoktu, param yoktu namazımı kılmaya çalışıyordum. Sizce de malum bir atasözü var. "Üzüm üzüme baka baka kararır" derler ya... İş düşüncem yok, para sıkıntısı yok, istersem hanım sıkıntısı da yok... Ancak rahatım iyi olduğu halde namazımı kılamadım... Birinci üzüntü buydu. İkinci sebep ise şu oldu: "Allah'a şükrettim, Ya Rab beni sen İslâm ülkesinde halketmişsin, buna sonsuz şükürler olsun" dedim. Bu üç günlükdünyada rızık için Türkiye'yi bıraktım, buraya geldim. Her şey bol, bende huzur yok.

Ailemi yanıma getireceğim, biraz huzur bulacağımı hissediyorum ama, asıl huzursuzluğun ileride olacağını düşündüm.

O zamanlar bir oğlum vardı. daha henüz 2-3 yaşında idi. Ben kendim avrupa'ya ayak bastım İslamiyeti unutmaya yüz tuttum. Kendi kendime sorular sordum, cevaplar verdim.

Ey Mehmet, senin baban Konya vilayetinde anılan bir alim ve sen bu alimin çocuğusun. Babamın kabahatı yok. Kabahat sende dedim. Eşimi yanıma getireceğim. Ama, ben bir alimin çocuğu olduğum halde zalim oldum.

Benim zürriyetimden gelen çocuklarıma, ben ancak bildiğim kadarıyla İslamiyeti öğretirim. Ama benden sonra kıyamete kadar gelecek nesillerin içinden İslamı unutup yollarını sapıtanlara sebep ben olacağım. Bu vebal ve mesuliyetten kurtulmam için, dünya parası için, gelecek neslin suçlusu ben olmayayım da, ülkeme döneyim. halime şükredeyim... Yeni gelen nesillerin İslâmî bilgilerini öğreteyim, "Bu işin Allah yanında mesulü olmayayım" dedim. İşte bu niyette kesin dönüş yaptım.

Buradan orada kalan hemşehrilerimize Allah ecir sabır versin diyorum. Derginizin birinci ve ikinci sayısında yurtdışı

şındaki işçilerimiz ile ilgili yazıyı herkesin dikkate almasını öneriyorum.

Kesin dönüş yaptıktan sonra ne yaptınız?

Dönüş yaptığımda oğlum Hasan 3. Mustafa bir yaşındaydı. Kızım Fadime ve üçüncü oğlum Ahmet dünyada yoktu.

Şimdi ise evlatlarım büyüdü... Hepsini Kur'an Kursunda okuttum. Mustafa Ankara'da yüksekokulunu bitirdi ve görev aldı. Ahmet İmam hatip okulunu bitirdi. Elektronikçi oldu. Kızım Fadime İHL.'yi bitirip Kur'an kursunda okudu.

Hiç hayalin gitmiyor gözümden,
Ah çektikçe yaşlar akar yüzümden
Bir ışık bulursam anca senin izinden
Kurtar beni Allah'ım beni Fransa' dan

Türkiye'min kıymetini bilmedim
Pişman oldum ama çare bulamadım
Fırsat elde iken demler sürmedim
Kurtar Allah' ım beni Fransa' dan

Mehmet kulunda günah dağlardan yüce
Muhammet hürmeti edeyim rica
Büyüklerle düşer affetmek anca
Affet Allahım beni bu yerlerde

"Acı günlerin tatlı hatırası" diye isimlendirdiğim hatıra defterime bir gece uyku tutmadı ve bu şiiri yazdım. Bitirdikten sonra, "Ey Mehmet, kendine gel! Bu dünya yalan değil, insanlar yalan! Aklın başına geleliden beri bildiğin bu dünyadan nice Peygamberler geçmiş, nice de evliyalar geçmiş... Nice zalimler, nice nice zenginler geçmiş. Benim gibi fakir kullarda geçmiş. Aldanma bu dünyaya. Annem ve babam da dünyadan geçmiş. Hiç şüphe yok ki, bir gün bu göç kervanı sana da gelecek... dedim ve Fransa'yı terketmeye karar verdim.

HA

**Su kara toprağa meyleden ahmak
Nihayet o sana, mezar ha mezar
Ruhun arı gibi çıkar kovandan
El gider kabrini kazar ha kazar**

**Dinle şu sözümü iyi ver kulak
Başa ne gelirse mevladan bilek
Sağ yanında melek, sol yanında melek
Sevabın, günahın yazar ha yazar**

**Bir nasihat vereyim ey kardeş sana
Gül biter dalında bülbüller kona
Azrail pençesini atınca cana
Dumanın tepeden tozar ha tozar**

**Bir gün olur dostum, yüklenir yükün
İbadetler Hakk'a ulaşır bütün
Ölümü hatırdan çıkarma sakın
Gelirse keyfini bozar ha bozar**

**Sözüm var kendin kuran beylere
Bakı ver ibret al akan çaylara
Burada da kadirdir külli şeylere
Kulların kalbini süzer ha süzer**

**Çalış ol ahiretin cenneti için
Yarını sarf eyle sünneti için
Cehennem'de yanan ümmeti için
Muhammed kalbini üzer ha üzer**

Mehmet Bayram

sana her şeyi söylemeliydim.

Ahmet Aka

sana herşeyi söylemeliydim; neden yağmur öncesi dolduğunu gözlerimin, neden bu bu kadar titrediğimi üzerine...bir hüznün denizinde, bulut yangınlarına kapılıp nasıl gittigimi.....her şeyi..... candan özge bir melodi, gözden ırak bir yaban..... sana her şeyi söylemeliydim balam..... her şeyi

bir kaş çatışın var aklımda kalan; buram buram hüznün, bulgur bulgur yağ..... kesildi sevdanın ayak sesleri, sevdalar ki benden uzak ve yalan, eritiyor atıyor buhrana beni. bir mısra etmiyor binlerce lügat/ fakat senin de bir adın olsun, türküler tutmasın, güller tutmasın; ne varsa içinde yabancı kalan, hepsini benimle tutuşturup at.

aşkın canevinden
vefadan aşkın
çekip gitmeliyim bir akşamüstü
yeniden bir türkü yazamam sana
sana aşkı artık ben anlatamam

yapışsa pişmahlığın eli yakana
utansan birazcık
desem ki "tamam"
mısraları dökük
kırık mı kırık
bir şiir yumağı kalacak cana

hani bir İstanbul vardı gönlünde
hani boğaziçi, hani marmara
kalakaldım bir nebzecik hüznüle
ne yapsam ne etsem seni atamam
gözlerin fon olmuş rüyalarım

sana her şeyi göstermeliydim; görmeliydin yada hissetmeliydin. takılıp bir kuşun kanatlarına, bir kurşun gibi eritmeliydin, düşmeden peşime, düşmeden daha / bendeki yüzünü seyretmeliydin, aşkın canevinden vefadan aşkın çekip gitmeliydin bir akşamüstü / yeniden bir türkü yazamam sana / sana aşkı artık ben anlatamam / sana her şeyi söylemeliydim.

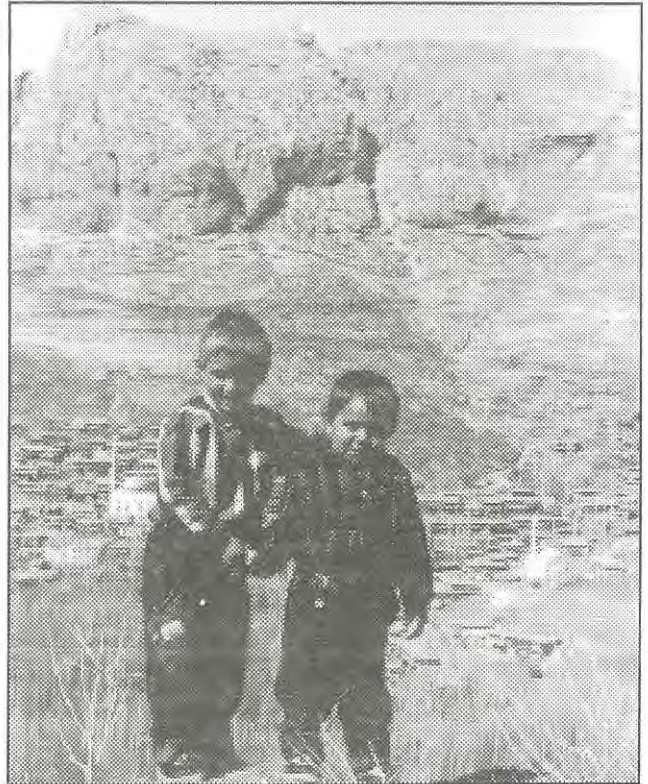
MAVİ UÇURTMA

Bugün yar kendi geldi
Kendini yendi geldi
Benliğe büründü geldi
Beni ben-d etmeye geldi

Bugün yar kendi geldi
Kölesini görmeye geldi.
Eşiğinde ölmeye geldi
Kölesin kul etmeye geldi

Bugün yar kendi geldi
Hayal ülkesini yıktı geldi.
Gönül tahtına sultanı geldi

Ahmet Aslan
16.10.1998/ Ankara

Bir Şiir

Çanakkale'de şehit düşen, dergimizin ikinci sayfasında "Pehlivan Pehlivan" yazısı ile tanıttığımız, Hatip Hoca'nın oğlu Abdullah Efendi'nin Arapça'daki alfabeye göre yazmış olduğu bir şiiri yayınlıyoruz.

Bu şiir; Antalya'da bulunan hemşehrimiz Halis yazıcı, 1970'li yıllarda merhum Baki Ulutaş'tan naklen yazılmıştır. Şiiri yazan şehidimiz, Halis Yazıcı'nın öz amcasıdır.

Çanakkale'de şehit düşen Abdullah Efendi, şiiri muhtemelen savaşa katılmadan çok çok önceleri yazmıştır ki, bu da bundan 90-100 yıl önce demektir.

Şehidimizin ruhu sadolsun diyor ve sizi şiirle başbaşa bırakıyoruz:

Elif ile arzuladım ben yarı
Be ilen'de senin bende nen kaldı?
Te'yilen tamamdır inci dişlerin
Se'yilen seminde arzumanım var

Cım ilen cihanda olmaz dişlerin
Ha yilen de hayal olmuş kaşların
Hı yilen de Hor memeyin uçların
Dal ilen düğmende arzumanım var

Zel ile de zümrüt gibi saçların
Ra yılan ummandır kara kaşların
Ze yilen zedeftir inci dişlerin
Sin ile sürmende arzumanım var

Sın ile, şeftali satar çarşıda
Sad ilen de, sırma örür karşıda
Dad ilen, daramış zülfünü kaşda
Tı yilen, topukta arzumanım var

Zı yilen de yar, ne zalim derdin var
Ayn ile, alemlerde methin var
Gayın ile, gayri yarda gözüm var
Fe yilen, feninde arzumanım var

Gaf ilen, gaymaktır gerdanının ağı
Kef ilen, gümüştür zülfünün bağı
Lam ilen de, lebbeyk okur dudağı
Mim ilen, memende arzumanım var

Nun ilen de, seçemedim nümreni
Vav ilen, vay yedi dağın çiçeği
He yilen, her yerde ararım seni
Ye de tamam, yar da arzumanım var

Elif ile ayrı düştüm gayetten
Lamelif'de hariç kaldı beyitten

Abdullah Efendi

Babam, Çanakkale harbini anlatırken, "bizim köyden 11 kişi vardık" derdi. "Geri gelen üç kişi, Cerit Osman, Garagilik Osman ve Ali Ayvat"

Bir gün akşam namazı kılarken top patlamış, namazımızı istihkâmın dibinde toprağın karaltısında kılıyorduk. İngilizler denizden top attılar, üç arkadaşımız o anda öldü, ben de 3. istihkâmın önüne düşmüştüm, beni mermi sanmışlar. Patlamayınca biraz sonra gelip bakmışlar ve doğruca lapseki hastanesine götürmüşler. Orada güneş doğmuştu. İki (zabit) tabib geldi. Biri si Alman, diğeri Türk. Bana sordular. "Akşam nerdeydin?" "Ateş hattındaydım" dedim ve bizim Türk doktor; "Nereden kaçtın?" dedi. Ben de "bilmiyorum" dedim. Aklım başıma yeni yeni geliyordu.... Öbür doktor dedi ki, "Adamı sıkıştırma", "Oğlum bir tarafın ağrıyormu?" Ben şöyle bir kıpırdadım, "belim tutmuyor" dedim. Epeyce bir müddet hastanede yattıktan sonra beni taburcu ettiler. Ama tekrar bataryama götürdüler. 39 gün sivrihisar tepesine, arkalarına hobucederek, bayrak tutmak için tepeye götürüp getirdiler. Benim gibi yaralı halsiz bir adamdan bile medet bekleniyordu.... O günlerde...

254 bin kişi şehit verilmişti... Yeni gelen toplar atıldığı zaman grav, gravv ederdi. "Ha guzum topçu!" derdim.

Harp kazanıldı, "ayağı yer tutan lapseki iskelesine gitsin" dediler. Zor yürüdüğüm için beni, Garagilik Osman ve Cerit Osman beklediler. Biz en arka saflardan gidiyorduk. Bir yere vardık. Bir çalının dibinde, yamaçta, başını çalının içine sokmuş Bozoğlan Alisi'ni gördük. Kalan bütün askerlerde hastalık vardı. Güçsüz ve zayıf. Hemen hemen herkeste amel vardı. Takati olmayan yürüyor, olmayanlar bitkin bekleyiyordu. Mataramızdaki su ile onun üzerindeki pantolonu çıkardık., üstünü başını temizledik, bir pantol bulup giydirdik. "Gidelim" dedik. "Ben gidemem siz gidin" dedi. Zaten herkes kendi can derdinde... Ortalık ana baba günü... Bozoğlan Alisi harp bitmesine rağmen köye gelemedi. Allahu alem orada şehit düşmüştür.

Çanakkale harbinde savaşan 11 Çetmili'den sekizi orada şehit düşmüş. Babamın bana anlattığından öğrendiğimiz bu... Ne yazık ki isimlerini söylememiştik burası acıklı olduğu için hatırlıyorum.

Savaş esnasında, ölü ile diriler, yaralıları hepsi birbirlerine karışmış, hastalık milleti kırıp geçiyordu.

Ramazan Ayvat

Hatıra

Dr. Ali Özel' le başbaşa-2

Ortaokul birinci sınıfta iken Hadim'de sekiz arkadaşla beraber iki odalı bir ev tutmuştuk. Arkadaşlar Gezlevi, Kaplanlı ve Eğiste'den idiler.

Evimizde ortak koyduğumuz kilerimsi bir odanın, genişçe bir mutfak vardı. Yemeklerimizi mutfakta yerdik. Ayrıca banyoya ayrılan bir bölüm yoktu. Tenekede su ısıtır, tuvalette dökünürdük. Evin üzeri topraklı, yani damdı. En ufak bir yağmurda evin her tarafı akmaya başlardı. Evdeki bütün kapları- fincanlar dahil- akan yerlerin altına koyardık. Damda taştan yapılmış bir yuvak vardı. Biz ağaç yuvaklarını kullanmasını biliyorduk. Ama taş yuvağı bir türlü kullanamadık. Gümbür gümbür sağa sola gidiveriyordu. Akıntıyı kesmek için hep beraber dama çıkar, hoplamaya zıplamaya, çiğnemeye başlardık. Bu hoplayıp zıplamalar belirli bir tempoyu tutuncada, hep birlikte oynamaya başlardık. Böylece hoplaya zıplaya dam çiğnenmiş olur ve akıntı bir süre için dururdu.

Arkadaşlarımızla başlangıçta bir türlü anlaşılmıyorduk. Kavga ederdik. Kavgaların esasını yemek bölüşümü teşkil ederdi. Yemek ortaya konduğu zaman, pürdikkat gözlerimiz yemek kepçesine çevrilirdi.

Yemeğimizi Eğiste'li Ahmet arkadaşımızın anneannesi yapardı ve dağıtırdı. Yemek kepçesindeki hafif eksiklik yada fazlalık kavga için yeterli sebepti. ekmek dilimlerine çok dikkat ederdik. Dilimlerin kalınlığını göz kararı ile ölçmede hepimiz uzmanlaşmıştık. Kilerimiz bizim için çok önemliydi. Her akşam kilere doluşur erzakları tek tek gözden geçirirdik. Hele kuru üzüm, ceviz ve kavurma torbaları ayrı bir önem taşırdı. İbrahim Yaman arkadaşımız her defasında bu önemli torbaları

tek tek, el kararı ile tartar, kafasını sağa sola sallayarak kendi ölçülerini test edip tastik etmek isterdi. Bir yandan da ninenin yüzüne bakar: "Aman nine, ana yüreğidir, Ahmet'in kursağına bizden habersiz bir şeyler girmesin! " gibilerden nineyi zan altına sokardı. Zaten Ahmet'i yeme içme yüzünden göz hapsinde tutardık. Zaman içerisinde birbirimizi tandıkça, yemek hususunda kavga etmemeye başlamıştık. Sevgili ninemiz namazında, abdestinde idi. Bize emeği vardı. Nur içinde yatsın.

Gezlevi'li Halil İbrahim çok çalışkan ve iddialı idi. O da benim gibi okumaya gelmişti. Diğer arkadaşlarımız ise "okumaya gönderilmişlerdi. Okumak için "gelmek" le "gönderilmek" farklı şeylerdi. Diğer arkadaşlar için esasını bir türlü anlayamamıştı. Gözleri oyundaydı. Bilhassa Eğisteli arkadaşlarda inanılmaz bir oyun kabiliyeti vardı. Çok güzel kaşık ve zil oynarlardı. Eğiste bütün yörenin oyunlarını kursuz döktürürler hele hele tımbıllıya bayılırlardı. Hep beraber oturduğumuz zaman masa dar geliyordu. Doğru dürüst ders çalışmıyorduk. Ama işin kolayını tez zamanda keşfetmiştik. Derse oturduğumuz zaman masaya vurarak veya bir tas, tabağa- ne bulursak- ritimli bir şekilde çalmaya başlardık. Arkadaşlar bu ritme dayanamayıp oyuna kalkarlardı. Ve saatlerce yatak odalarında oynarlardı. Halil İbrahim ile ben rahatça ders çalışırdık.

Halil İbrahim Sakarya'ya öğretmen oldu. Emeklilikten sonra Bursa'ya yerleşti. Diğer arkadaşlarımızın tümü esnaf olup Konya'ya yerleşmişler. Kırk üç yıldan beridir bu altın kalpli, güzel huylu arkadaşlarımızı hiç unutmadım. Hepsini ayrı ayrı kucuklayıp öptüyorum.

Artık okula iyice alışmıştık. Pan-

tolonum ile ayakkabım yenilenip şapkamda alınınca rahatlamıştım. Okul müdürümüz Nusret Bey matematiğe, hanımı Hasene Hanım sosyal bilgilere, Gülseren Hanım'da Fransızca'ya girerlerdi. Gülseren Hanım okulu yeni bitirmişti. İlk tayin yeri Hadimdi. Hemde o zamanların Hadim'i. Kendisi İstanbul'un Fatih semtindendi. Anacığı da kızcağızını yalnız bırakmamış peşine takılıp gelmişti. Evleri bize çok yakındı. Hadim'e onlarda yabancı sayılırdı. Bu yüzden bizde birbirimize destek olmaya çalışırdık. Hocamızın annesi gün görmüş tam bir İstanbul- Osmanlı anasıydı. Yaptığı kek, kurabiye, börek ve tatlılardan mutlaka bizde getirirdi. Ve biz onları bölüşür, büyük bir iştahla yerdik. Çünkü kek kurabiye tatlılar bizler için ilklerdi. Biz bunları bilmezdik. Benim bildiğim kurabiye, evde küle gömülen, nar gibi kızaran, közünde tefekli ve pezikli gatmer ve bittiler'di. Bittiler cevizli, çıtlıklı, patatesli olurdu. Bir de tava kömbemiz vardı.

Tava kömbesinin cevizi ve kaymağı biraz fazla konur, soğanını da önce tereyağında kavurur, kömbenin altını üstünü yine korlu ateşte nar gibi kızartırsınız. Tadına doyum olmaz. Tava kömbemiz, su böreği dahil tüm böreklerle fark atar. Denemek lazım. Yani ben tatlı olarak pekmez helvasını, köftüyü, bir de ekmek helvasını bilirdim. Bunun içindir ki, İstanbul'lu annenin yaptıkları bize çok değişik ve lezzetli gelirdi.

Birinci kanaat dönemi bitmiş, sıra karne almaya gelmişti. Tüm öğrenciler okul bahçesinde topla-

nıp, müdürümüz merdiven başında yerini almıştı. Birinci sınıftan Aliu Özel, falan sınıftan filanca diye bazı isimleri okuyup bizleri yanına çağır-mıştı. Bunca talebe arasında neden beni çağırıyor diye içim sıkışmaya, kalbim çarpmaya başlamıştı. Nihayet müdürümüz elimi kaldırarak, "Bu arkadaşınız şu kadar not orta-laması ile iftahara geçmiştir." de-yince şiddetli bir alkış koptu. Ka-lem saat gibi hediyeler verildi. Böy-lece iftahara geçmenin ne demek olduğunu da öğrenmiş oluyordum. O zamanlar öğrencilerin başarıları iftihar ile değerlendirilirdi. İftaharın iyi bir şey olduğunu öğrendikten sonra çalışma tempomu iyicene arttırmıştım.

Bir gün okulun ilan tahtasında şiir müsabakası yapılacağına dair bir ilan vardı. Ve son sınıf öğrencisi Erol Kaya'ya müracaat edilmesi bil-diriliyordu. Hemen Erol Ağabeye gittim yarışmada olacağımı söyle-dim. Erol üç gün var yetiştiremez-sin dediysede ısrar ettim. Bana okuyacağım bir şiir olup olmadığını sordu. Öyle bir şey yoktu. O zama-na kadar ne şiir okumuş ne de eli-me şiir kitabı almıştım. Bana Na-mık Kemal'in bir şiirini verdi. Şiir baştan aşağı fars ve arapça kelime-lerle doluydu. Bir tek Türkçe keli-me yoktu. Şiiri aldım, eve koşup okumaya başladım. Başladım baş-lamasına da şiiri hiç anlamıyordum. Farsça kelimeleri telaffuz bile ede-miyor, öğrenemiyordum. Ama ka-fama koymuş hediye almaya karar vermiştim. Şiire sabahlara kadar çalıştım. Defteri kapayınca şiirin adını bile unutuyordum. Şiirin adı Vaveyla (Çıglık, Haykırış) idi. Ni-hayet okulun salonu hınca hınç doldurulmuş, şiir yarışmasında başla-mıştı. Öğreciler, öğretmenler, Ha-dim'in askeri ve mülki erkanı her-kes oradaydı. İlk şiiri Kaymakamın Oğlu Hilmi okudu. Sonra Başca-vuş'un oğlu. Erol Ağabey şiir gibi okuyorlardı. Şiir okuma yarışma-sının nedemek olduğunu o anda an-

lamıştım ama vakit çok geçti, ayak-larım titreyerek, beynim zonklaya-rak kürsiye çıktım. Seyirci bana bakıyor, ben onlara bakıyordum. Şiirin adını bile hatırlamıyordum. Hemen kürsünün dibinde oturan müdürümüz suflör inceliği ile şiirin adını fısıldadı. Vaveyla ben bütün gücümle Vaveyle diye bağırdım. Fakat arkası yok müdürümüz mıs-raları yavaş yavaş fısıldamaya ben-de avazım çıktığı kadar bağırmaya başladım. Sonuç töreni tam rezalet ve hezimetti günlerce sıkıldım ve üzüldüm, öğretmenlerin yüzüne ba-kamaz olmuştum.

Nihayet ilk teselli Türkçe öğre-tmenimden geldi, falan tarihte hika-ye anlatma yarışması var, üzülme-yi bırak şimdiden ona hazırlan dedi. Rövanş alma fırsatı doğmuştu. He-men kolları sıvayıp işe başladım.

Anlatmak için Nilüfer Sultanın kaçınılı hikayesini buldum. Nilüfer Sultan 2. Osmanlı Padişahı Orhan Gazi'nin hanımı idi.

Osmanoğulları Selçuklu hüküm-darı tarafından uç beyi olarak Sö-ğüt civarına yerleştirilen göçebe ka-bilesi idi. Oğuzların Kayı boyundan idiler. Uc beyleri bir nevi sınır mu-hafızı görevini yaparlardı. Komşu ül-kelere akınlar düzenleyerek, onları zayıflatmaya çalışırlardı. Zamanı gel-diğinde de darbeyi indirirlerdi. Sö-ğüt vadisine yerleşen Osmanlı aş-i-reti tez zamanda kabına kacağına sığmaz olmuştum. Komşu beylikleri ve tekfurluklarını tek tek fethetme-ye başlamışlardı. Bu tekfurların en azılısı (Tekfur Bizanslıların Kayma-kan veya Vali ayanındaki idari bi-rimlerdir.) Bilecik Tekfurı idi. Ken-disine Osmanlıları yok etme görev verilmişti. Fakat Osmanoğullarının yok olma gibi bir niyetleri yoktu. Bilincin aklın, cesaretin, kılincin, inancın, iman ve duaların desteğin-de yüzölçümün yirmüç milyon ki-lometre kareye varan, 624 sene yaşayan bu müddet zarfında şimdi-ki Amerika misali 240 sene dünya-ya rakipsiz hükmedecek bir devlet kuracaktı. İşte Orhan Gazi bu dev-letin temelini yükseltmeye çalışıyor-

du. Bursa'nın alınmasını Osman Gazi başlatmış ise de şehrin fethi Orhan Gazi'ye nasip olmuştum. Böy-lece Orhan Gazi'nin ünü iyice yayıl-mış ve Bizansında korkulu rüyası haline gelmişti. Artık Osmanlı Baş-kenti Bursa olmuştum.

O yıllarda yine Bilecik dolayla-rında Yerhisar Tekfurı vardı. Bu tekfur Osmanlıların gücünü anla-mış ve onlarla dost olmak istiyor-du. Bu Yerhisar Tekfurunun güzel-liği, asalet ve kibarlığı bölgeye ün salmış Holofira adında bir kızı vardı ki bölgenin ve Bizansın tüm beyleri ve prensleri onunla evlenmek isti-yordu. Holofira'nın gönlü ise Or-han Bey'de di ve Osmanlı Sarayına gelin gitmek istiyordu. Orhan Bey'de kızın namını duymuştu ve kızın babasının kulağına çıltatmıştı. Tekfur ve kızı Orhan Bey'e gitmek için can atmalarına rağmen, Bizans Hükümdarından korkuyorlardı, aforoz edilebilir, işlerinden olabilir-lerdi. Nihayet Halofira'nın bölgenin namı Bilecik Tekfurı ile evleneceği duyuruldu. Avrupa'nın ve Bizansın bey ve prensleri tekfurun düğünün-de bulunmak için Bileciğe akın edi-yorlardı. Tabi Orhan Bey'de du-rumdan haberdardı. Ne pahasına olursa olsun Halofira Osmanlı sara-yına gelin gelmeliydi. Bir yandan da düğün dernek kurulmuştu. Dü-ğüne Bizans İmparatoru bile gel-mişti. Orhan Bey ise kızı tam dü-ğün günü kaçırıp, Tekfurun sükse-sini bozup, burnunu sürtmek istiyor-du ve öyle oldu. Düğünün en cav-cavlı zamanında bir baskın düzen-lendi ve telli duvaklı gelin, daha Tekfurun karısı olmadan, bunca bey ve prensin arasından kaçırılıp götürüldü. Artık Halofira değil, Ni-lüfer Sultan vardı ve ünü Padişahı-mız Murat Hüdavendigârın annesi vede iyi bir müslüman olacaktı.

İşte yarışmada anlatılan Nilüfer Sultan'ın hikayesi böyledir. Bu hi-kayeyi anlatmak için tam iki ay ça-lıştım. Ben birinci olmuş, şiir yarış-masının rövanşını da almıştım ve Hadim Ortaokuluna veda edip Yozgat'ta okumaya devam edecektim.

AİLE

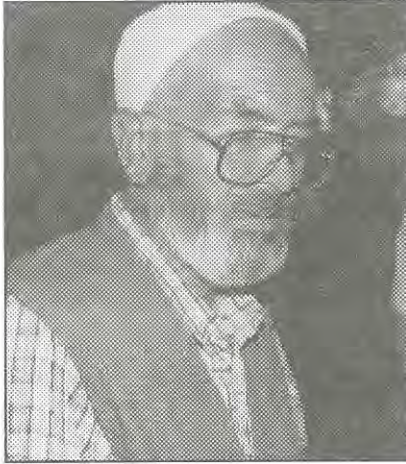
Dr. Ali ÖZEL

Eskiden Tektavuğa varmadan, çapıtlı dedevardı. Oradan her ge-
çişte dedenin çapıtını bağlar, dua
ederdik. Daha önceleri dedenin
üzerinde Türbe varmış, yani orası
kapalı bir yermiş. Derdi olan oraya
koşar dededen imdet dilermiş. He-
le çocuğu olmayan hanımların uğ-
rak yeri imiş. Çocuğu olmayanlar
oraya doluşurlar, kuyruğa girerler-
miş. Her hanım içeri tek olarak gi-
rer uzunca bir zaman içeride kal-
dıktan sonra dışarıya çıkarmış ve
dışarda hemen "kız anam dedeyi
gördün mü?" diye sorarlarmış. Dı-
şarı çıkan hanımda, "ben dedeyi
gördüm Ayvat Ali'sine benziyor"
dermiş ve hanımların nurtopu gibi
çocukları doğarmış. Bu bir hikaye-
dir. Anlayan, anlamayana anlatsın.

Ayvat Ali'si değerli bir büyüğü-
müzdür. Köyde benim tanıdığım
ikinci sakallı kişiydi. Birincisi Tas-
lak dedeydi. Taslak dedenin sarığı
meşhurdu. Hatta onun sarığına
izafeten bitti bile yapıldı. Taslak
dedeyi de rahmetle anmış olduk.

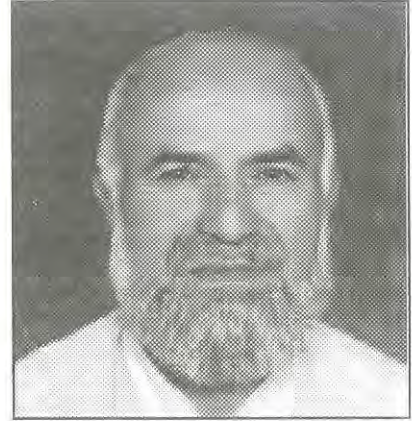
Ayvat Ali'si orta kestek boylu,
kıcal sakallı, başı sarıklı, zayıf bün-
yeli, sakın ve iyi huylu bir komşu-
muzdu. Köyde katırı olan ender
kişilerdendi. Hali vakti iyi sayılırdı.
Ayıboğazi'nin rakipsiz ve tek haki-
miydi. Fatma teyze Ali dayının han-
nımıydı. Karabiber diye bilinirdi.
Fatma teyze bize çok yardım eder-
di, çok ufak tefek bir hanımdı ken-
disine niçin karabiber dendiğini
merak eder dim. Meğerse Fatma
teyze gençliğinde çok güzel, hare-
ketli, çekiciymiş, gençlerin yüreği-
ni hoplatırmış. Benim tanıdığım
Fatma teyze, kara kuru, ağzında
tek tük dişi olan, avurtları birbirine
yapışmış bir çile, ve sıkıntılar abid-
esi gibiydi. Bu sıkıntıların bedeli
olarak Mehmet (Kara Mehmet),
Kara Mustafa, Ramazan, Emine,
Havva ve Halime isimli hayırlı ev-

latları yetiştirmişti. Yani o avurtlar
durup dururken birbirine yapışma-
mışlardı.

Ayvat ailesinin en büyük evladı
Mehmet ağabey (Kara Mehmet)
dir. Mehmet ağabey ilk bakışta
sert mizaçlı, huysuz biri gibidir ve-
ya öyle sanılır. Aslında çok şefkat-
li, hayırsever, yufka yürekli. Ha-
cından sonra daha da hayırsever,
sevimli ve canayakın oldu. Her kö-
ye gelişimde nuh zamanından ve-
ya daha öncelerden kalma, kabın
dibine birikmiş meşhur ay boğazi
balından getirip, tattırırdı. Hoşuma
giderdi. Şimdilerde bu huyundan
vazgeçti. Ya ballar suyunu çekti,
ya da biriktirip çoğalınca getire-
cek. Kara Mehmet, Yusuf Ayvat
gibi hayırlı ve başarılı bir doktor
evlat yetiştirmiştir. Yusuf benden
sonra köyden yetişen ikinci dok-
tordur. Bizden sonra bir Allahın
kulu çıkıp tıbbiyeyi bitirmedi. Yu-
suf Kuşadasın'da başarılı bir ope-
ratör olarak görevine devam edi-
yor. Mehmet ağbeyin ikinci oğlu
Ahmet halasının, (halime ablanın)
kızı ile evli olup Konya'da otur-
maktadır. Kızlarından Fadime Hü-
seyin Bozdağ'la, Aynur Kılıçlı Ca-
fer'le, Fatma Halil Çoşkun ağabe-
yimizin oğluyla, Emine Hacı Süley-
mangillerle, Hatice, Akbağlarla ev-
lendiler.

Mustafa Ayvat (Kara Mustafa)
her yönüyle daha mülayim iyi huy-
lu ve yumuşak kalpli idi. Gözü yaş-
lıydı, ince ruhlu. Genç yaşta
ölen oğlu Veysel onu perişan et-
meşti. Mustafa ağbeyin çocukları-
da dağılmışlar. Adil Anamur'da in-
şaat işleri ile uğraşıyor. Ali Üniver-
siteyi bitirmiş, İstanbul'da çalışıyor.
Hamza Emniyet'te Yusuf köyde
baba ocağını tütürüyor. Kızların-
dan Kezban Bolaydan evli, Fatma

Demirleng'lerle

Ramazan Ayvat örnek alınacak
köylülerimizdendir. Aynı akran ve
bitişik komşuluğumuzdan dolayı
Ramazani, daha yakından taniyo-
ruz. Sarı çiçek türküsü yüzünden
ettiğimiz kavgaları saymazsak iyi
anlaşırdık. Onların evlerinden cep-
lerimize gizlice doldurduğumuz ku-
ru üzüm, ceviz, tarhana, elma kak-
larını kurtlar damında büyük bir iş-
tahlada yedik. Ramazanların du-
rumu bizden daha iyi olduğu için
ağekmette getirirdi. ağekmek (yufka) o zamanlar zor bulunurdu.

O yıllarda sarı çiçek türküsü var-
dı. ve herkesin ağzındaydı. Ayrıca
ben kendime has bir usulle güzel
türkü söylerdim.

dam başında sarı çiçek
Burdan geçek ürgübe göçek
Nenni de feridem nenni "Türkü

böyleydi. ama ben damın başında sarı çiçek nasıl uyuyormuş diye tuttururdum. Ramazan da kardeşim damda çiçek falan yok, türkü icabı böyle söyleniyor dediyse de benim akılcağızım buna bir türlü yetmiyordu. Durmadan tartışırdık ama ben yinede ikna olmazdım.

Benim köyden ayrıldığı yıllarda Ramazan balık tutmaya heveslenmiş. Elinde dinamit patlamış bir elinin üç parmağını kaybetmiş. Ama Ramazan kaderine küsüp, içine kapanıp, zaten karın doyurulmayan Ayıboğazında ki bahçelerle cebelleşmeyi, köyde çolak Ramazan adını alıp sünnünmeyi reddetmiş., kabuğunu zorlamış, kırmış ve kendini Konya'ya atmış. Konya'da önce tabla üzerinde çorap, mendil, fanila, gömlek satmış, sonra üç tekerlekli araba ha gayret, derken kapı camii önünde bin dükkan tutmayı başarmış. Çalışmış ve Allahın verdiği, çileye sıkıntıya katlanmış.

Sonra sattığı malları kendi imal etmeye başlamış, bir yandan da köydekilerden hevesi olanlara göz kulak olmuş. Gayret ve çalışkanlığı ile Konya gibi bir şehirde kurtlar sofrasına oturmayı ve Konya Ticaret ve Sanayi Odası Meclis üyeliğine kadar yükselmeyi başarmış.

Ramazan ayrıca köyümüzün vakıf başkanlığında yürütmektedir. Köyümüzle ilgili bütün hayırlı işlere koşmakta, elinden geleni yaparak, köyün kalkınmasına yardımcı olmaktadır, kendisini bu yönüyle kutluyoruz ve teşekkür ediyoruz.

Ramazan, Şeref, Şerife, Fatma, Ayşe isimli evlatları; Ali, Fatma, Emine, Halime, Ayşe, Tuba, Ahmet adındaki torunları ile kimseye muhtaç olmaksızın hayat mücadelesini vermektedir. Sağlıklar dileriz.

Ayvat Ailesinin en büyüğü Emine abla Mehmet Şaşmazla, (Mu-

hittinin Katip) evlidir. Bu Mehmet ağabey saygıyla anacağız bir büyüğümüz. Modern düşünceli, ileri ve çok teknik bir kafaya sahip köyde o küçük demirici dükkanında ve çok dar imkanlarla harikalar yaratır. Emine Ablayı, Ayşe, Mehmet, Halis, Zeki Muzaffer isimli evlatları ve bir çok torunuyla başbaşa bırakalım.

Ali ağanın ikinci kızı Halime ablaydı. Balcı Ahmed'in Memiş ağbeyle evlendi. İrfan, Kemal, Ramazan. Emine, Fatma, Hayriye adlarındaki evlatlarını geride bırakarak çok genç yaşta öbür dünyaya göç etti.

Ayvat ailesinin üçüncü kızı Havva abla, Sait Yanarla evlendi. Onuda Perihan, Zeliha, Hatice, Mustafa isimli evlatları ve torunları ile başbaşa bırakıyor, sağlıklar diliyoruz.

23 Mart 1969 Asker Uğurlanması esnasında çekilen fotoğraf

GÖBÜT ALİSİ' NE TAZİYE

ÖZÜR

"Emmiler Ha... Duyduk duymadık demeyin" diye bağırdığı zaman Bolaylılar bile kulak kabartırdı. De ve kayası, Kapağzında olanlar duyardı, içeride olanlar dışarıya fırlar pür dikkat ne söyleneceğini merakla dinlerlerdi. Bu gür ve güzel ses, sağlıklı bir ruh ve bünyenin yapısının mahsulü olmalıydı.

Sesin sahibi kendi halinde, etliyle sütlüye karışmayan, dedikodu sevmeyen, herkesle iyi. Geçinen, kazmanın ucuyla topraktan nasibini arayan, ekmeğini alınteri ile ıslatan, taştan çıkaran değerli bir büyüğümüzü. Göbüt Ali dayıdan bahsettiğimi anlamışsınızdır. Vefatını, nedendir bilinmez tam bir sene sonra duydum, çok üzüldüm. Geç de olsa aile eşrafına, evlatlarına başsağlığı diler, gecikmeden dolayı özür diliyorum.

Teslime Teyze daha önce rahmetli olmuştu. Ali dayı arkasında beş evlat bırakarak göçtü gitti. Emine, evli Hasanla, Ayşe, Mehmet Özyalçınla (Hükümetle) Ali, Tomana Mustafa'nın kızı Meryemle, Bilal Eyüp Mustafa'nın kızı Şehriban' la evlendi.

En büyük evlat Mehmet Ünal' la (Gübüt), biraz değinelim. Mehmet gibi bir evlat bırakmakla, Ali dayının öbür dünyasında garantiye aldığı sanıyorum. Bilindiği gibi hayırlı evladın işlediği hayırlar, babanın amel defterine yazılır ve babanın huzurunu sağlar, yani babanın amel defteri kapanmaz.

Mehmet'le okulu beraber okuyup, beraber bitirdik. Hadim' le Ereğli'ye falan gidip öğretmen okulu imtahanlarına girdik. Neticede ben okumaya gittim. Mehmet ise Mehmet Güçlü (Topal ağbeyimiz)'nün yanına çırak olarak girdi. Topal ağabey Bogaziçi köylerinin en iyi ustasıydı. Demire su vermesini bilirdi, saban demir, gora, küsük, kazmalar, hele nacak ve baltanın yapımında kimse eline su dökemezdi. Bu topal ağabeyimizin yanık türküleri hala kulağımızdadır.

İşte Mehmet Ünal böylesine değerli bir ustanın yanında tam yedi sene çalıştı. Tıpkı Hz. Musa'nın,

Ali Ünal - Teslime Ünal

Şuayp peygamberin yanında on sene çalıştığı gibi; zekiliği, sevimliliği ataklığı, gözüpekliği, hazır cevap, ufak, tefekliğinden olsa gerek biz ona çete diyorduk. Mehmet'le çok sığır güttük, ekmek helvası, keşik yağümmesinden ibaret olan katıklarımızı paylaştık, yedik, içtik.

Köyün hayat şartlarının ağırlığını çabuk fark eden Mehmet, o zamanın modasına uyarak, kendini Almanya diyarına atmayı başardı.

Mehmet Ünal, Abdurrahman Önder' le birlikte

Kendini Almanya'ya atan çok, fakat sonunu Mehmet gibi tatlıya bağlayan gurbetçiler çok azdı. Kendisi orada, ailesi köydeydi. Başkaları gibi dejenere olmadı. Aile bağlarına dini ve milli duygularına sınıksız sarıldı. Güç ve enerjisini bu mukaddes duygulardan aldı.

Mehmet'in esas başarısı Almanya'dan tam zamanında ve kıvamında dönebilmesi oldu. Bu kıvam, kaçırılan aile bağları çözüldü, dağıldı, perişan oldular. 1982 senesinde dönüp Bursa'ya yerleşti. Yerleşti demesi kolay da, yerleşmesi zor.

Yeni bir ortam, muhit, değişik bir çevre ve yeni bir iş. Neticede arkadaşımız Bursa'ya yerleşti. Tekstil işine başladı. Kendisinden önce Bursa'ya yerleşen Mehmet'in bacanağı, bizlerin de çok sevdiği sevgili kardeşimiz Memiş Uslan'ın manevi desteği olduğunu sanıyorum. Artık buralı olan arkadaşımız,

iş güç mal mülk sahibi oldu. Havası, suyu ve yeşili aynen bizim Göksekiye benzeyen Ulu dağın bağrına çok güzel bir ev yaptırdı ve kızını Bursa'da evlendirdi.

Kızlarından Günay Mahmut uçar'la (Hüseyin Uçar ağabeyimizin oğlu), Gülderen Bursa'da bir

esnaf olan Recep Çakır'la, Fatma Veysel Teke'li ile (Gök Ali'nin oğlu) evlidir. Oğulları, Yüksel ve Alpaslan ise şimdilik evlenmemek için direniyorlar. Göksekideki güzel evlerinde evlatları ve torunları ile sağlıklı yaşamlar diliyoruz.

Dr. Ali ÖZEL

1966 yılında Ayıboğazında (Sudökülen) kazı çalışması.

Soldan: Mustafa Çilek, Baki Darcan, Necati Uçar, Mehmet Şevik, Hüseyin Turan, Hüseyin Akkoca, Esehocagilin Eşe, Güssünün Ali, İbrahim Arı (Sarı M. İbrahim), Mahmut Semerci, Ramazan Oğuz, Ali Şevik, Ali Bayram, Garağilik Mehmet, Bolaylı Fehmi Bayram, Gök M. Ali, Abdurrahman Kocaman, Gölükçü Hasan, Mustafa Dal, Halil Coşkun, Ömer Darcan, Yusuf Coşkun, Mehmet Ayvat, Yusuf Pakdemir, İbrahim Uslan (Deli Memişin İbrahim), Mehmet Bayram, Ekiz Hasan, Mustafa Ayvat, Hüseyin Bozdağ, Ekiz, Cemal, Kerim Bozdağ (Arif Kerim), Dede Mehmet, Çitlik Abdullah, Muzaffer Bayram, İhsanın Ahmet, Osman Özel (Tat Osman), H. Kaymakamı ve Jandarmalar, Hasan Yerlikaya

ROPÖRTAJ

KEPEZ BELEDİYE MECLİS ÜYESİ ADAYI
HEMŞEHRİMİZ MUSTAFA ÖĞÜT;

Bize kendinizi tanıtır mısınız ?

Konya ili taşkent kazası Çetmi doğumluyum ilk ve orta tahsilimi aynı kasabada yaptım. Karaman End. Mes. Lis. Elektrik bölümünden 1982 yılında mezun oldum. Aynı yıl üniversiteye başladım. 1987 yılında S.Ü Mimarlık fakültesini bitirdim. 1988 yılında Antalya'da mimarlık bürosu açarak, serser çalışmaya başladım.

1989 yılında yapılan mahalli seçimlerde Belediye meclis üyesi adayı oldum. M.H.P İl ve İlçe Teşkilatlarında uzun yıllar hizmet ettim. 1994 yılı mahalli seçimlerinde Kepez Belediyesi Meclis üyeliğine adaylığımı koydum. ve M.H.P Kepez Belediyesi Meclis Üyesi seçildim. Halen aynı görevi ifa etmekle birlikte .Mimarlık ve mühendislik yapmaktayım. Evli ve iki çocuk babasıyım.

Su ana kadar yapmış olduğunuz çalışmalardan bahsedir misiniz ?

Ticari faaliyetlerimi anlatmak istemiyorum. Ancak milli duygularıyla birlikte, topluma hizmet etme arzusu beni sürekli kamçılamıştır. Toplumumuzun yaşamakta olduğu kültür erezyonu benim açımdan kabülü mümkün değildir. Çalışmalarımın temeli bu esasasa dayanmaktadır.

İnançlarımızı, milli kültürümüzü desteklemek gayesiyle. Konyalılar Derneği İstisare heyetinde görev yapmaktayım. Ayrıca kent konseyi üyesiyim.. Özellikle 5 yıllık meclis üyeliği döneminde. Belediye Meclisimizden çıkan kararların, kanunlarımıza uygun olması yanında . Ahlaki değerlerimizi çöktürmemesi toplum huzurunu bozucu değil katkı yapıcı olması doğrultusundaki fikirlerimi sıkça

dile getirdim. Bu yönde çaba sarfettim. Kanunen ve ahlaken haksız olan hiç bir kimsenin arkasında olmadım. Daima hakedipte haklılığını isbat etmek için uğraşan, mağdur duruma düşürülmüş, insanlara yardımcı olmaya çalıştım. Kanaatimce her insanın yapması gerekende budur.

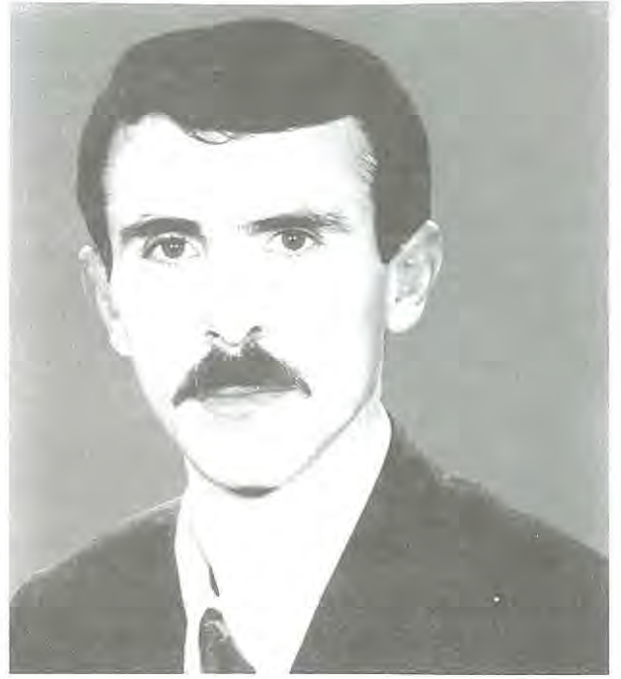
Bulunduğunuz yörede (Antalya'da) Çetmililerin durumu hakkındaki fikirleriniz nelerdir ?

Antalya'da ki bütün hemşerilerim baş tacımdır. Özellikle bahsetmek isterimki. Büyük şehirlerde yaşanan kültür erezyonu hemşerilerimi fazla etkilememiştir. Manevi birliktelikleri fevkaladedir. Hele düğünlerde, cenazelerde sergiledikleri birlik beraberlik beni daima duygulandırmıştır. İhşallah Antalya'da yaptığımız Çetmililer Günü gelenekselleşecek, bu bağ daha da pekişecektir.

Ancak hemşerilerim alınmasınlar, ticari bakımdan aynı başarıyı sağlayamamışlardır. Görebildiğim kadarıyla daha çok münferiden çalışmayı yeğlemektedirler. Dolaşısıyla hemşerilerimiz, ferdi çabaları dışında, iktisadi bir güç olarak ortaya çıkamamışlardır. Fakat Antalya'nın her köşesindeki ticaretle uğraşan hemşerilerimi görmek, münferiden'de olsa çabalarını hisnetmek, beni ziyadesiyle memnun etmektedir.

Yapacağınız çalışmalardan bahseder misiniz ?

Özellikle bizlerde imkan tanı-

nır veya yardımcı olmamız konusunda talepler gelir ise, Çetmililer Dayanışma Vakfı Çatısı altında hemşerilerimin birlik ve beraberlik duygularını güçlendirerek vakfımızı daha güçlü konuma getirmek asıl gayemizdir. Hemşerilerimin nüfus yoğunluğunun iktisadi yoğunluğa dönüşmesini sağlama yönünde çalışmalar yaparak, uygun zaman ve şartlarda bunları hayata geçirmek çok çok önemlidir.

Çetmi ve Çetmililere yönelik düşünceleriniz nelerdir ?

Yukarda kısmi olarak bahsettim ama konuyu açmak istiyorum. Bütün Çetmili hemşerilerimi iktisadi birliğe yöneltecek, bir birliğe imkan tanıyacak temellerin atılma zamanının çoktan geldiğine, hatta geçmekte olduğuna inanıyorum. Bulunduğu yörelerde bütün hemşerilerimin sosyal dayanışma içinde olmasını ve bu dayanışmayı iktisadi alana taşımasını, hassaten temenni ediyorum.

Bizlerin beldemizde-komşu beldelelerde, teşkil edilecek bir sosyal dayanışmayı kurduğumuza inanıyorum. Ancak Çetmi dışında olan hemşerilerimiz son yıllarda beldemize özlem içerisinde, yeni yerler inşaa etmeye başlamışlar ve önmümüzdeki yıllarda daha fazla yaşanacağına inandığım Sılalaya dön-

me hareketinin işaretini vermişlerdir. Bu durum şimdiden analiz edilerek, beldemizde iktisadi kalkınmayı sağlamak, istihdam imkanlarını artırarak, yatırıma dönüştürme yönünde somut fikirler ortaya koymak gerektiğine inanıyorum. Tabi bu araştırma ve yatırım düşüncesini varolan vakfımız kanalıyla şekillendirmemiz gerekmektedir.

Benzer iktisadi beraberlik projelerini Çetmi dışında bulunan hemşerilerimizin bulundukları bölgelerde de geliştirmek gerekir. Çünkü artık münferiden yapılan çabalar günümüzde fertleri başarıya ulaşma yolunda oldukça zorlamaktadır.

Ayrıca köyümüzde tehlike boyutlarına yaklaşan erezyon vb. problemler baş göstermiştir. Bu konularda da komplike projeler üretmek önlem almamız gerekmektedir.

Hülasa Çetmiliyi sosyal, ekonomik, çevre bakımından; Çetmiliyi'de kültür bakımından geliştirerek daha sevecen, içinde huzurla yaşanan örnek bir belde halinde getirmemiz gerekmektedir. İnaniyorum ki; 21. yüzyılda hepimizin bulaşacağı yer Çetmidir.

Su noktaya özellikle dikkat çekmek isterim ki İktisadi bakımdan kalkınmış, ahlaki bakımdan faziletli beldelerde; suç oranları düşmüş ve dedikodular en az seviyededir. Bu da karşılıklı hoşgörüyü, arttırmış toplum huzurunu en üst seviyeye taşımıştır. Bunların Çetmi için gerekli olduğuna hep birlikte çalışmamız gerektiğine inanıyorum.

Kazanmanız durumunda ne gibi çalışmalar yapacaksınız ?

Öncelikle Kepez Belediyesi sınırları içerisinde yaşayan bütün insanlara din, mezhep,ve yöre farkı gözetmeksizin hizmet etmeye devam edeceğim. Her insanın barınma hakkı olduğu düşüncesini icraatlarımızla fiiliyata geçirmenin borç olduğuna inanıyorum. İnsanların mesken ihtiyaçlarının 100'er, 150'şer m² hisseli tapular verilerek giderileceğine inanıyorum. Hisseli tapılar komşu olan

insanların huzurunu kaçırmış ve insanlar, yıllarca bekledikleri tapularına kavuştuklarına sevineceği anda, kendilerini mahkeme kapılarında izale-yi şuu davalarında davacı olarak yeni bir mücadeleye başlamışlardır. Üzülerek söylüyorum ki, huzursuzluğa itilmişlerdir. Bu yanlış uygulamayı kaldırıp insanlara yaşayacakları sağlıklı imar alt yapılı meskenleri inşa edip vatandaşlarımızı ev sahibi yapmaya çalışacağım. Bunu nasıl yapacağımıza dair projeleri geliştirmiş bulunmaktayız. Detaylarını seçim beyannammelerimizde açıklayacağımızı hatırlatmak istiyorum

Ayrıca Kepez Belediyesinin hanedanlıktan çıkartılıp. Bütün Kepezlilerin yetki ve sorumluluk alabilecekleri bir yapıya kavuşturulması gerektiğine inanıyorum.

Yandaşlarımızı veya aile çevremizle değil Kurduğumuz belediye şirketlerini halkı açık yaparak, halkımızla birlikte Kepezin altyapı ve imara konut ihtiyacını süratle sağlayıp, kentimizi gecekondu problemlerinden kurtaracağız.

Tabi ki vatandaşımızın sağlıklı birer fert olarak yetişmesi için ihtiyacı olan sosyal ve kültürel aktivite alanlarını süratle inşa etme yolunda çaba sarfedeceğiz.

Çöplük vb. gibi halkın sağlığı ile yakından ilgili olan konularda, bilim ve teknolojiyen faydalanarak problemleri ortadan kaldırmanın en doğru yol olduğuna inanıyorum

En önemlisi aldığımız kararlar ahlaki pekiştiren, halk huzurunu gerçekleştiren, adaleti sağlayan, insanı mahkemelere değil, iyi komşuluk ilişkilerine yönelten kararlar olduğundan hiç kimse şüphe etmesin en büyük mücadelemizin bu konuda olacağından şimdiden ilan etmek istiyorum. Kepez Belediyemiz ve yapacaklarımızla ilgili projelerimiz bunlardan ibaret değildir. Ben burada önemli gördüğüm bir kaçını sıraladım. Detaylarını ilerleyen günlerde tüm Antalyalılara seçim beyannammesi halinde sunacağımızdan, şemşilik bu kadarını yeterli görüyorum.

Çetmililer ve diğer vatandaşlarımızdan beklentileriniz

nelerdir ?

Yaklaşan seçimler dolayısıyla bütün Çetmililere ve Kepezlilere şunu hatırlatmak istiyorum.

İnsanların inatçı, karşı fikirleri peşinen reddeden bir yapıya bürünerek birbirlerini kırmalarını, kazanma veya oy hırsıyla incitici olmalarını hassaten istemiyorum.

İlave etmek istediğiniz başka şeyler var mı ? İzah eder misiniz ?

Bütün hemşerilerimi sağduyuya davet ediyor. Seçimlerin Demokrasi içerisinde geçmesini herkesin hoşgörüyü tesis etmesini gönülden temenni ediyorum.

Dergimiz hakkındaki kanaatleriniz nelerdir ?

Dergimiz hakkındaki kanaat ve düşüncelerim aslında başlı, başına bir röportaj konusudur.

Ancak özetle şunları belirtmek istiyorum. Birbirimizin fikirlerini öğrenmek, hemşerilerimizin arasında diyalogu artırarak vakfımızın çalışmalarını kamuoyuna tanıtmak fevkalade önemli bir görevdir. Bu görevi üstlenen dergimiz fevkalde, yararlı ve gelecekte bugünlerin birer belgesi olacaktır.

Devamını sağlamak ve daha geniş kütlelere tanıtmak hepimizin görevidir.

Dergimizin her yeni sayısında daha bilinçli, daha uygar daha huzurlu, daha akılcı bir Çetmiyi görüyorum. Bu beni çok duygulandırıyor. Yeni sayılarını heyecanla bekliyorum

Ayrıca bu vesile ile vakfımızın kurulmasında ve dergimizin yayınlanmasında önder olan bütün büyüklerimizi saygı ile anıyorum. Dergilerimizin yayınlanmasında fiilen çalışarak bizlere yeni konularda, yeni heyecanlar yaşatan Kerim Bozdağ Bey'e gösterdiği performans ve fedakarlıktan dolayı teşekkür ederim. Bu duygular içerisinde dergimize yayın hayatında nice asırlara diyortüm hemşerilerimiz esaygılarını sunarım.

ROPÖRTAJ

KEPEZ BELEDİYE MECLİS ÜYESİ ADAY HEMŞEHRİMİZ SAYIN EROL BOZDEMİR;

Bize kendinizi tanıtır mısınız?

Ben 1960 yılında Çetmide dünyaya geldim. İlk okulumu 1971 - 1972 öğretim yılında Çetmide bitirdim. 1974 yılına kadar köyümde kaldım. 1974 yılında Antalya'ya geldim askerlik dönemim olan 1980 yılına kadarda Antalya'da kaldım, kaldığım süre içinde inşaat sektörünün çeşitli dallarında çalıştım 1980 yılında kutsal görevimi yerine getirmek için askere gittim. 1982 yılında kutsal görevimi yerine getirip köyüme döndüm. 1983 yılında ikinci kutsal görevim olan evliliğimi yaptım, aynı yıl Konya'ya göç ettim. Konya'da dört yıl kaldım, kaldığım sürece giyim üzerine pazar esnafılığı yaptım. Konya'dan 1987 yılında Antalya'la göç ettim. Antalya'da da 1993 yılına kadar giyim üzerine pazar esnafçılığı yaptım. Antalya'da 1993 yılında merkezi işyerinde mevlana tesettür ismi üzerine konfeksiyon iş yerimi açtım halen aynı yerde işime devam ettirmekteyim, Beş çocuk babasıyım, Bu iş yerimi devam ettirirken 1994 yılından başlamak üzere Merkezi Konya'da bulunan Hac Ümre organizasyonunu sağlayan Rıza Turizm'in Antalya temsilciliğini sürdürüyorum. 1994 tarihinden beri Antalya ve çevresinden çok sayıda vatandaşımızın öncülüğünü yaparak ve kendileri ile beraber

Ümre ziyaretlerini yaptım ve aynı görevi devam ettirmekteyim. Kendim hac görevini 1993 yılında yerine getirdim.

Şu ana kadar yapmış olduğunuz çalışmalardan bahsedersiniz?

Siyasi hayatıma 1984 yılında siyasi bir partide başladım. 1988 - 1993 yılları arası mahalle temsilciliği görevinde bulundum. 1994 yılında bulunduğum partinin yönetim kuruluna seçildim. Görevime 1997 tarihine kadar devam ettim daha sonra 1998 yılında Fazilet partisi merkez ilçe yönetimine seçildim. Merkez ilçe yönetiminde görevimi sürdürürken, seçimlerin gündeme gelmesi ile hizmetimi yerel idarelerde sürdürmek için merkez ilçe yönetiminden istifa ederek bulunduğum bölgenin Kepez beldesine Fazilet partisinin encümen adayı oldum, çalışmalarına devam etmekteyim.

Bulunduğunuz yörede (Antalya'da) Çetmililerin durumu hakkındaki fikirleriniz nelerdir?

Antalya'da bulunan köylüleriyle birlikte vakfımız adına beraberce

piknikler düzenliyoruz. İlkini 1998 yılında gerçekleştirdik. Pikniklerimiz yemekli sohbetli ve eğlenceli geçti. Misafir olarak diğer illerden köylülerimizde katılmıştır. Bu pikniklerimizin ve toplantılarımızın daha katılımlı olmasını ve verimli geçmesini sağlamak için elimizden gelen gayreti göstereceğimize inanıyoruz, bulunduğum bölgelerde maddi durumu zayıf olan vatandaşlara şahsım ve partim olarak yardımda bulunduk.

Yapacağınız çalışmalardan bahsedersiniz?

Antalya'da iki yüz haneyi geçkin Çetmili köylümüz bulunmaktadırlar Bunlardan çok az diyecek kadarı esnaf ve memur. Geri kalan çoğunluk kesim inşaat sektörünün çeşitli dallarında çalışmaktalar. İnşaat sektörünün Türkiye'deki durumu belli Avrupa Standartlarına uygun olmadığı için çoğu yaşamını zorluklarla sürdürüyor. Sosyal hakları yoktur temennimiz o dur ki Türkiye'de de Avrupa standartlarına uygun çözümler üretilsin.

Çetmi ve Çetmililere yönelik düşünceleriniz nelerdir?

Antalya'da Çetmili hemşerilerimiz ve vakfımızın daha güçlü olması ve dergimizin daha verimli duruma gelmesini sağlamaya çalışmak, ileride yardıma ihtiyacı olanlara daha iyi yardımlarda bulunabilmek.

Kazanmanız durumunda ne gibi çalışmalar yapacaksınız?

Antalya'da bulunan köylülerimizin ve hemşerilerimizin birbirlerine daha fazla bağlı bulunmasını birlik ve beraberliği sağlamalarını, Düğün, Bayram ve Cenazelerde haberdar edilip birbirlerine sahip çıkmayı birbirleri ile kucaklaşmayı temenni ederken böyle olmaları içinde gereken gayreti göstereceğimize inanıyorum. Antalya'da bulunan köylülerimizin daha fazla esnaf

olmalarını ve ticarete atılmasını isterken, esnaflıkla uğraşan hemşerilerimizin diğer hemşerilerimizde öncülük ederek ticarete geçmelerini sağlamalarını temenni ediyorum.

Çetmililer ve diğer vatandaşlarımızdan beklentileriniz nelerdir?

Bulunduğumuz bölgede encümenliği kazandığımız zaman, inşallah kendiminde gecekondular bölgesinde oturmam nedeni ile gecekonduculuğun ne olduğunu sorunlarını bilen kişi olarak Allah nasip eder belediye başkanlığında kazandığımız takdirde bölgenin sorunlarını adil bir şekilde çözmeyi taahhüt ediyoruz. İnşallah durumlarımız şimdiden belli. Kepez bölgesinde kazana-
cağız. Bölgemiz Antalya'nın en çok sorunlu olduğu bölge. Bölgemiz gecekondular sorunları ile dolu, adil, imar - tapu ve diğer hizmetlere ihtiyacı olan bir böl-

ge. Kazanırsak İnşallah tüm sorunların üstesinden geleceğimizi vatandaşlarımıza tüm yapacaklarımızın teminatı olarak Türkiye genelinde Fazilet partili belediyelerimizin yaptıkları yeterlidir.

İlave etmek istediğiniz başka şeyler var mı dergimiz hakkındaki kanaatleriniz nedir?

Köyümüzün gururu olan Çetminin sesi adlı dergimizin daha fazla aktif, geniş çapta hizmet vermesini, dergimize Türkiye genelindeki işadamlarımızın reklam vererek daha güçlü duruma gelmesini sağlamak. Kültürel faaliyetlerin geliştirilmesini aynı zamanda dergimizin renkli baskıya geçmesini isterken tüm Çetmili hemşerilerimize başarılar diler, saygı ve hürmetlerle selamlarım.

ÇALI DERGİSİ YAZARLARI VE KONFAD ÜYELERİ ÇETMİ'DE

20-21 MART 1999'da Çalı Dergisi yazarları ve KONFAD -Konya Fotoğraf Amatörleri Derneği üyeleri beldemizi ziyaret edecekler...

Yazar ve fotoğrafçılardan oluşan grup, beldemizde söyleşi yapıp, dia gösterisinde bulunacaklardır. Çetmi'nin güzelliklerini yansıtan fotoğraflar çekeceklerdir. Hemşehrilerimiz davetlidir.

ÇETMİ'NİN SESİ

Okuyucularımız Çetmi'nin Sesi'ni incelerken

ASARCIK AĞLADI

Nerede Hacı Köse, Ebiş Ali'si,
Kurumuş Asarcığın meyvesi ve çalısı,
Ben tutmayım da kimler tutsun yası,
Asarcık ağladı, ben de ağladım.
Anam.....

Nerede Gök Mehmet'i, Ebiş Güssün'ü
Acaba kimler tuttu emmoğlu İzzet'in yasını,
Aradım bulamadım Ebiş Hasan'ın izini,
Asarcık ağladı, ben de ağladım.
Anam.....

Nerede Kamil dayı, Haceli Eşşe ?
Dediler sana ömür, küçük Ayşe,
Ölüm bir gün bizim de gelecek başa,
Asarcık ağladı, ben de ağladım.
Anam.....

Ne elmasında kalmış, ne armutta lezzet,
Dediler genç yaşta göçtü emmoğlu İzzet,
Acep nerde şimdi kadersiz köse Mehmet,
Asarcık ağladı, ben de ağladım.
Anam.....

Ne balık var ne sepet var derede,
Hüsem Fatma'sı Nasıf Fatma'sı
Hani koca dere suların nerde,
Asarcık ağladı, ben de ağladım.
Anam.....

Damlaca'dan sular akıyor artık,
Sarıyar'dan keklıklar ötmüyor artık,
Ayboğazı'na Sarı dayım gitmiyor artık,
Asarcık ağladı, ben de ağladım.
Anam.....

Nerede Karabiber teyzem, nerede Ayvat,
Nerede Hacı Mehmet, Mustafa Ayvat,
Kalmamış orada kimsenin hatırı,
Bulamadım Muhittinin Katibi.
Ayboğazı ağladı, ben de ağladım.
Anam.....

Ne düğün süren kalmış, ne harman savuran,
Ölmüş sahipleri, Ayboğazı viran,
Göçmüş sahipleri Asarcık viran,
Asarcık ağladı, ben de ağladım.
Anam.....

Viran olmuş baba yurdu duman tütmüyor,
Bizden kimse inek, dana gütmüyor,
Yıkılmış harmanı toprak tutmuyor,
Kesilmiş pelidi, Armudu küskün,
Asarcık ağladı, ben de ağladım.
Anam.....

6 Temmuz 96
Ali ASLAN/İZMİR

KIŞ GÜNÜ ÇETMİ'NİN KARŞI DAĞLARI

Meyvecilik

M. Akif AVCI

Meyvecilik, meyve ağaçlarının teknik olarak üretilme metotları ile yetiştirilmesini, bu işe yatırılan sermaye ve emeği en iyi şekilde değerlendirerek karşılığında kâr elde etme yollarını öğreten tarımın bir koludur. Karlı bir uğraşa dayandığı için ülkemizde geniş ölçüde rağbet görmüştür. Ülkemiz iklim ve toprak özellikleri itibarıyla meyveciliğe son derece elverişlidir. Elmadan muza kadar bütün meyveler yetişmektedir. Bu nedenle gerek aile ve gerekse yurt ekonomisine önemli ölçüde gelir sağlamaktadır.

Türkiye'de arazinin %3.8' ini bağ-bahçe arazisi teşkil etmektedir. Ülkemiz bu oranla meyvecilik yönünden zengin sayılmaktadır.

Meyveler bünyesinde, vitaminler, karbonhidrat, protein, yağ, organik asit ve madensel tuzları ihtiva ettiklerinden beslenme yönünden büyük önem taşırlar.

Meyve ağaçlarının her hangi bir yerde büyümesi, çiçek teşkil etmesi, meyve vermesi ve meyvelerin kaliteli olması herşeyden önce çevre koşullarına bağlıdır.

Meyve Yetiştirmek İçin Elverişli Çevre Koşulları:

1-İKLİM: Meyve ağaçlarının herhangi bir yerde yetişmesinde en etkili faktörlerden birisi iklimdir. Çeşitli iklim faktörleri bir yerde meyve yetişmesini tayin eden en önemli unsurlardır.

Meyve yetiştirmede etkili olan iklim faktörü.

a) Sıcaklık: Meyve ağaçlarının herhangi bir yerde yetişip meyve verebilmesi için belirli yıllık sıcaklık toplamına ihtiyaç vardır. Meyve ağaçları ihtiyaç duydukları sıcaklık toplamını bulamayınca çiçek açmamakta veya meyveleri ol-

gunlaşmamaktadır. Bir başka ifadeyle çiçeklenme düzensizleşmekte ve tomurcuk silkmektedir. Yıllık Ortalama sıcaklık 9-10 derece olması gerekmektedir.

Meyve ağaçlarının dayanabildikleri asgari sıcaklık dereceleri şöyle sıralanır:

Elma	-30,-35
Armut	-30
Şeftali	-24
Erik, Kiraz, Vişne	-30

Diğer taraftan meyve ağaçları, gelişme mevsiminde meydana gelebilecek donlardan da etkilenmemelidir. Sonbaharda meydana gelen ilk donlar ve ilkbaharda görülen son donlar meyvelerin yetişmesi yönünden önemlidir.

Ayrıca bir kısım yaprağını döken meyve ağaçları çiçeklenip meyve bağlayabilmeleri için kışın

belirli süre üşümleri gerekmektedir. Aksi halde meyve bağlasa dahi bir süre sonra meyve döker.

b) Yağış: Meyveciliğin yapılabilmesi için yıllık yağış toplamının meyve türlerine göre değişmekle beraber en az 500-600 mm olması ve bu yağışın mevsimlere dengeli olarak dağılması gerekir. Düşük yağış alan yörelerde meyve ağaçları zarar görmektedir. Toprak sulanarak su ihtiyacı karşılanır,

c) Nem: Havanın kuru oluşu keza meyva yetiştiriciliğini etkilemektedir. Havanın ortalama nisbi nemin %60-70 civarında olması uygundur. Fazla nemde yaygın bir şekilde mantari ve baktariyel hastalıklar ortaya çıkar. Düşük nemde ise ağaçlar yaprak dökümleri ve kurumalar şeklinde önemli ölçüde zarar görür.

d) Işık: Fotosentez için gerekli olan faktörlerden birisi ışıktır. Işık azlığı halinde bitki yeterli derecede fotosentez yapmamakta ve verim önemli ölçüde azalmaktadır. Meyve ağaçlarının mutlaka güneş ışığını tam olarak alması gerekmektedir.

e) Rüzgar: Çok kuvvetli ve derin tesirli olan rüzgarın, meyve ağaçlarının yaşaması üzerinde doğrudan doğruya iyi yada kötü etkileri olduğu gibi şiddetli oldukları zaman meyve dökümüne, ağaçların kırılmasına neden olabilir.

2 TOPRAK: Meyve ağaçları dikildikleri yerlerde uzun süre kalacaklarından işgal edecekleri toprakların iyi seçilmesi gerekir. Meyvecilik için en uygun toprak tınlı topraklardır. Kumlu topraklarda yetişen meyve ağaçları ise erken mahsüle yatar ancak uzun ömürlü olmazlar. Humusca zengin topraklar besin maddeler tarafından zengin oldukları için meyveciliğe elverişlidir. Fazla kireçli yerlerde yetişmezler. Meyvecilik için en uygun toprak PH sı 6-8 olmalıdır.

Uzun süre üzerinde meyve yetiştirilen topraklar yorulmaktadır.

Toprak yorgunluğu şu şekilde meydana gelmektedir:

-Bir meyve türü topraktan en çok muhtaç olduğu gıda maddelerini ala ala nihayet toprak uzun yıllar sonunda o maddelerce fakirleşir.

- Meyve ağaçlarının köklerinden salgılanan zararlı maddeler toprağın biyolojik dengesini bozar ve kendileri için elverişsiz bir duruma getirir.

- Yetiştirilen meyve ağacı türüne özgü hastalık ve zararlılar bahçede çoğalır.

Toprağın yorgunluğunu ortadan kaldırmak için, söz konusu topraklarda yaşlı ağaçlar kesilmeli yerlerine sebze, hububat veya yonca dikilmelidir. en az 4-5 yıl sonra buralara tekrar meyva ağacı dikilebilmektedir.

3 SU : Ağaçların yaşamaları ve meyva verebilmeleri için mutlaka suya ihtiyaç duyarlar. Her hangi bir arazinin su ihtiva edip etmemesi orada meyveciliğin yapılmasını tayin eder. Su yağışlarla, taban suyu ile veya sulama suyuyla ağaca verilmektedir.

MEYVE BAHÇELERİNİN YERİNİN SEÇİMİ

Meyve bahçesi seçimini şu üç bakımdan incelenmelidir:

1- Ekolojik Şartlar Bakımından: Meyvecilik yapılacak yer iklim ve toprak özellikleri bakımından incelenmelidir. Yetiştirilecek meyve türlerinin istekleri ile mevcut yerin koşulları karşılaştırılmalı ve en iyi yetişebilecek türler seçilmelidir.

2-Ekonomik Şartlar Bakımından: Meyve bahçesi yeri seçerken ulaştırma va pazar durumları dikkate alınmalıdır. Ulaşımın zor olması ve pazar durumunun olmaması sebebiyle yöremizde kooperatifleşerek bir birlik kurularak toplu bir şekilde pazarlara ulaştırılmalı

ve meyvelerin korunması için bir soğuk hava deposu yapılmalı ve pazarda meyve ucuz olduğu zaman depolarda muhafaza edilerek daha sonra fiyat artınca pazara çıkarılmalı ve böylece ürünler iyi bir şekilde değerlendirilmelidir.

3- Kültür Şartları Bakımından: Meyvecilik yapılan yerin sulanabilmesi, gübreleme ve işçi bulma imkanları gözönüne alınmalıdır.

Gelin hep beraber vadi boyunca uzanan alanlardaki kavakları keserek, bu sulanan ve verimli arazileri başka şekillerde değerlendirelim. Örneğin bir kavak dikili alanından 40-50 yılda bir ürün alırsınız buda fazla bir gelir getirmez ama bir meyve bahçesi veya sebze bahçesi yaptığımız zaman en kısa zamanda emeğimizin karşılığını alacağımızı unutmayalım.

Gelecek sayımızda meyve ağaçlarını çoğaltılması ve meyve fidanlarının dikiminden bahsedeceğiz.

**Selçuk Üniversitesi
Ziraat Fakültesi
Mehmet Akif Avcı**

YETER AJANS

Kerim BOZDAĞ

P.K. No. 191 ANTALYA

0.542 527 20 09

Sağlık

Dr. Ali ÖZEL

Bugün Hepatitlerden bahsedelim. Hepatit karaciğerin iltahabi hastalıklarına verilen genel bir isim olup muhtelif şekilleri vardır. Sarılıklar, Hepatitlerin, daha çok virüs (mikroben daha ufak boyutlu ve daha tehlikeli şekli) ler olan bir karaciğer hastalığıdır.

Sarılık hastalığı virüslerden başka sebeplerle de meydana gelebilir. Çok kısa olarak özetlersek

1. Tıkanma Sarılıkları; safra kanallarının çeşitli iyi veya kötü huylu urlarla bağırsak solucanı ve parazitlerle, kist ve taşlarla tıkanması sonucu meydana gelir.

2. Homolop Serum Hapatiti; olup, hastalara çeşitli sebeplerle verilen kan ve serumlarla meydana gelir. Hastalarımıza kan ve serum verirken çok dikkat edilmesi gerekmektedir.

3. Ölçüsüz ve dikkatsiz bir şekilde kullanılan ilaçlar, karaciğeri tahrip ederek sarılıklara sebep olabilir.

4. Bazı kan hastalıklarında kan kendi kendini hepvolve ederek (Bir nevi kendi kendini eriterek) hemolite sarılıklar meydana gelebilir.

Karaciğer karnımızın sağ üst kısmında, kaburga kemiklerimizin altına doğru, ağırlığı bir buçuk kiloyu bulabilen, koyu mor renkli, bazen yahnisini, bazen kavurmasını yediğimiz! hepimizin bildiği bir organımızdır. Karaciğerimizde, bazı organlarımız gibi tektir ve olmasa olmaz organlarımızdandır. Şimdilik 30-35 çeşit görevi keşfedilmiş olup daha bilinmeyen bir çok görevleri olduğu sanılmaktadır. Yeryüzünde

bilinen en modern fabrikadan daha modern ve karışık olup, insan idrak, zeka ve dimağının düşünüp, yapabileceği bir fabrika değildir. Bu yapısı ile karaciğer Allahın güç ve kudretini temsil eden ve bu yönüyle pekçok yaratılanlar gibi Allahın varlığına güç ve kudretine şahane bir delildir. Kısaca karaciğerimiz sonsuz gelişmiş bir fabrika olarak yediğimiz tüm protein ve şekerli yiyeceklerin sindirimini tanzim eder, yabancı ve zehirli atıkları yok eder. Çeşitli besinleri ihtiyaca göre depolar ve zamanı geldikçe kullanılmasını sağlar. Daha çok anne karnındaki bebeğin kan yapımını sağlar ve tanzim eder. Karaciğerimizin görevleri saymakla bitecek gibi değildir.

Biz şimdi en sık görülen ve virüslerle meydana gelen sarılıklardan kısaca bahsedeceğiz. Virüs hepatitleri (sarılıklar), hastalığın bulaşmasından iki hafta ile üç - dört hafta sonra görülmeye başlar. Hastalık daha çok pislikle bulaşır. Sarılıklı kişilerin büyük abdesti ile bulaşan yiyeceklerle (her türlü meyve ve sebzeler, diğer yiyecekler) ve sarılıklı kişilerin kullandığı eşyalarla bulaşabilir. Tabi bu eşyaların bir şekilde büyük abdestle kirlenmesi lazım. Ancak o zaman bulaşır.

Sarılıklı kişinin karaciğeri virüs mikrobunun tesiri altındadır. Hastalar halsizdir, ellerini kollarını kaldıracak takatları yok gibidir. Kemiklerinin içleri sızlar gibi, ağırlıdır, göz akları ve dil altında sarılıklar vardır. Bazen vucut limon gibi sapsarı olur, bazende sarılıklar azalır. Hastanın idrarı koyu çay rengindedir. Büyük abdesti renksiz macun gibidir. Bazen ateş ve titreme olur, karında ağrı-

lar, sancılar oluşabilir. Bazan kusma, bulantı, kaşıntı olabilir. Bu sırada karaciğer yorgun, şaşkın ve pelte gibidir. Tedaviye ve yardıma muhtaçtır, normalden bayağı büyümüş ve dokunmakla ağrı nissedilir.

Sarılığın tedavisi zor değildir, fakat uzun sürer. Öncelikle, kötü sonuçlarla karşılaşmamak için bir tıkanma, sarılığın olmadığına kanaat getirmek lazım. Tıkanma sarılığı değil ise tedavinin esasını istirahat ve perhiz teşkil eder. Hasta mutlaka yatakta yatmalıdır. Bol şekerli ve bol limonlu limonata bir litre veya daha fazla içmelidir. Bol bol hoşaf, komposto içmelidir. Az yağlı yoğurt, az yağlı ve az tuzlu peynir yemelidir. Beyaz tavuk eti, az yağlı piring pilavı, sütlaç, muhallebi yiyebilir. Tuzlular, acılar, turşular, kızartmalar, kırmızı et, yumurta, yağlılar, piyasada satılan meşrubatlar sarılıklı hastalara yasaktır. Doktor lüzum görmedikçe ilaç kullanılıp karaciğeri yormamalıdır. fakat bol miktarda B vitaminleri kullanılır. Aşı yapılırsa hastalık daha hafif seyredebilir.

Dikkat edilmesse, hastalık müzmin hale gelebilir. Siroz başta olmak üzere dönüşü olmayan bir komplikasyon meydana gelebilir. Gerek normal insan, gerekse hastalarda sigara ve alkol, karaciğerin baş düşmanıdır. Dikkat edilmelidir.

Sarılığın teşhisi zor değildir. Hastanın muaynesinden, kan, idrar ve karaciğer testlerinden anlaşılır. Sarılığın virüslerinin cinsine göre bazı cinsleri, türleri vardır, kafaları karıştırmamak için daha fazla yazmıyorum

SU

S. İzzet Çağlar

"Bütün varlıklara sebep su-
dur" (Kur'an- ı Kerim)

Önü yok, sonu yok yıllardır
akan suyun durup dinlenmeye
vakti yok, zamanı yok... Hiç bit-
mez, hiç tükenmez... Hayat olur
bir çiçeğin bağrında şekillenir,
bir ağacın köklerine sızar, dalla-
rında süzülür ve yine akar...
Akarda susuzluğunu giderir insa-
nın, toprağa can verir, can katar
hayata... Su.... Su gibi aziz ol-
derler.... Kimi zaman gözyaşı
olur akar, kimi zaman sevinç
olur süzülür nazlı bir gelin gibi...
Bulut olur göklere çıkar, yağmur
olur yağar, sel olur gürler, kar
olur tabiatı kucaklar beyaz bir
gelinlik gibi...Su... Evet su ha-
yattır... Ve hayat akar su gibi...

Gidiş belli, menzil belli, son
belli... Fakat yine de durmaz hiç
bir şey, her şey hareket halinde
büyür, büyür, büyür... Şu satırla-
rın karalandığı anda bile, bir
şeyler doğdu, büyüdü, gelişti,
gelişmeye devam ediyor... Ve
hayat devam ediyor... Çeliğe su
verildi... Su kasidesi yazıldı...
Okyanuslar, denizler, nehirler,
içlerinde binlerce canlı türünün
yaşadığı mekânlar oldu... Şu
medeniyetini kurdular, su hayrı
yaptılar... Önce su, sonra su...

Ve Sen!...

Susuzluğunu giderecek sese
kulak ver yeter...

ötesi malum!

Malumu meçhullükten kurtar-
mak....

Malumu ilan etmek...

Varlığında istiklalini ilan ede-
cek doğrularla donanmak zorun-
da olan sen!

Güzelliklerle bezenmek, iyi-

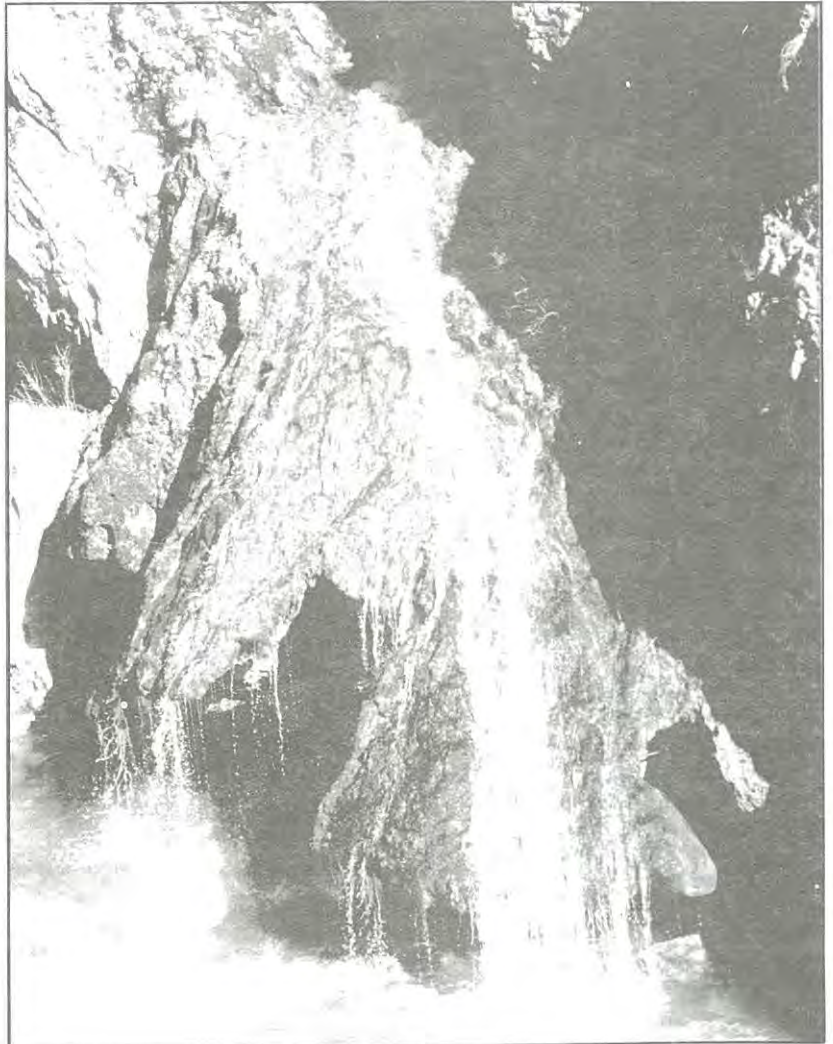
liklerle her gün, her dem arın-
mak....

İyi mi istiyorsun?

Güzeli mi istiyorsun?

Doğruyu mu istiyorsun?

Allah ile Resulünün göster-
dikleri....

Okuyucularımızla Başbaşa

Ahmet Aslan/ Ankara

Amcanız Sefer Aslan'ın vefaati ve silesiyle, "öylesine sarıldık ki dünyaya, bir türlü doymuyoruz. Önce başımızı sokacak bir ev istiyoruz. Alıyoruz nitekim. Ama yeter mi. Şunun şu'yu eksik, bunun bu'yu eksik, derken... Aman Allahım! hiç ölme-yeceğiz sanki!.. gecemizi gündüzümüze katarak sarıldığımız dünyadan tebessümle ayrılabiliriz?" diyorsunuz ve, "Amca! yattığın yerde belki torosların uğultusunu, yarpız kokusunu, keklilik sesini, davarların çağılışını ve derenin sesini duymazsın ama sana yükselen dualarımızı hep duyacaksın...

Ölüm güzel şey. Sevgiliye varan köprü, yokluk değil dirilmek... Ölüm güzel şey dostlar...

"Ölüm güzel şey, budur perde arkasından haber,

Hiç güzel olmasaydı ölür müydü Peygamber (N.Fazıl Kısakürek) diyerek mektubunuzu tamamlamışsınız. Göndermiş olduğunuz şiirlerin devamını bekleyorz.Selamlar

Mehmet ŞEVİK/ FRANCE

" Bizler, dalgın ve yorgun 50-60 sene öncelerinin - şimdiki anlamıyla- ileriye görmeyen... insanlar olarak, yazsakta, çizsekta belki bir mana çıkarılamaz... Ama biline ki, Çetmi'nin ve Çetmilinin yaşamı böyle devam edegelmış... Sizler gibi aydın insanların Çetmimizi aydınlığa çıkaracağına inancımız tamdır.

Çetmi'nin sesi dergisini oldukça geleceğin aydınlık olacağına kimse- nin şüphesi olmasın...

Herkesin dağarcığında, eski torbasında bir birikimleri vardır... Yaşlı- genç, bir yaprak kağıda yazıp dergimize gönderdiğimiz zaman dergimizin muhtevasının daha da zengin olacağına inanıyorum..." diyor ve devam ediyorsunuz, önemli bir yara-ya parmak basarak;

"Dergiyi okuyorum, manalı ve mantıklı, ama bizdeki görüş ve fikir- ler, tek yön ve tek istikamette de- ğil... Bizler aramızdan birisinin bü- yümesini, iş adamı olmasını isteme- yen yanlış bir düşünce yapısına sa- hibiz herhalde... Çünkü cemaat içe- risinde güzel konuşuruz, "birlik be- raberlikle yapalım" deriz. Fakat içi- mizde 40 yılın dolaşır, ayrılınca başka konuşuruz...." diyorsunuz ve dergimize yönelik övgüler yanında eleştirilerde de bulunuyorsunuz.

Öncelikle, dergimiz adına, bi- zi eleştirdiğiniz ve bunu yüzü- müze söylediğiniz için tebrik ediyoruz. Keşke herkes sizin gibi yapsa-yapabilse... Bizler eleştirilmessek, ikaz edilmes- sek hatalarımızı görmeyiz, bile- meyiz, belki de anlayamayız... ve bu vesileyle " yanlış " a de- vam edebiliriz... Halbuki eleşti- rilmekle varsa yanlışlarımızdan kurtulma fırsatını elde ederiz...

Gelelim eleştirinize; " Ben de Çetmi- liyim. Nüfusumuz hala Çetmi kü- tüğünde kayıtlı 97 Ağustos'un da düğün yapıp oğlan everdim maale- sef (bizimki) yazılmadı. Bazen dü- ğünleri allayıp, pullayıp, öge öge sa- tırlar doldurmanın, iyiyile - kötüyü, zenginle- fakiri ayırmanın.... " yan- lışlığına işaret ediyor ve daha önce yazıp gönderdiğim bir olayın yazıl- mayışı... Bir önceki sayıda (5. Sayı) yayınlayacağınızı yazmıştınız. (6.

Sayıda) yine yazım çıkmadı " diye- rek aynı zamanda doğanlar, ölenler, evlenenler gibi haberlerin yazılma- sının " doğal ve güzel " olduğunu da işaret ediyorsunuz....

Öncelikle yazılmadığını söylediği- niz yazıya değinelim, o yazıyı önü- müzdeki sayılarda yayımlayabileceği- mizi yazdık... Ki bu zamanı gelince ilk fırsatta yayımlayacağız manasına gelmektedir. Kaldı ki her verilen ya- zıyı yayınlamaya kalkarsak bizim 15 günde, ayda bir böyle bir dergi çı- karmamız gerekmektedir... Buna da gücümüz maalesef yetmemektedir, biliyorsunuz... Şimdiki gönderdiği- niz yazı için de aynı şey söz konu- su... Keşke hemen yayımlayabil- sek... Ama ileride - dergi devam ederse-mutlak yayınlanacak. Mesela bu sayıda okuduğunuz Mehmet Bayram'la yapılan röportaj 5- 6 ay önce yapıldı, yine Çanakkale'de şe- hit düşen Abdullah Efendi'nin şiiri bundan 7-8 ay önce elimize geçti, ancak şimdi yayımlayabiliyoruz... Her yazı ve şiir gönderen benim şi- irim ve yazım niçin hala yazılmadı, yayınlanmadı diye sitem ederse bi- zim halimiz ne olur ? Siz düşünün... Eminim ki bize bu konuda hak vere- ceksiniz...

İkinci eleştirdiğiniz noktaya ge- lince, inanın bu düğünden haberi- mimiz yoktu... Olsaydı elbette yayın- lardık, bu sadece düğün için değil başka hadiseler için de geçerli... Haberimiz olmayan bir hadiseyi ya- yınlamamız bizden beklenemezdi... Bu hususa başka eleştiriler de alıyo- ruz... Hiç olmasa sizin vesilenizle cevap verelim, mesela çocuk sayfası " niye bizim çocukların fotoğrafı niye bizim rahmetli olmuş büyükleri- mimiz yayınlanmıyor ? " niye falan ha- diseyi yazmadınız da filan hadiseyi

yazmadınız..." şeklinde konuşanlar var...

O halde buradan ilan edelim, bütün bunları bize iletin, acil bir haberse hemen, değilse sırası gelince, yayınlayalım.

Sizinle bu vesile ile uzun uzun sohbet etme fırsatını bulduk. Size ve tüm hemşerilerimize selamlar... Yine mektuplarınızı, hatıralarınızı bekliyoruz...

Sayın Dr. İ.Hakkı SIR
Bostancı - İSTANBUL

Lütfedip gönderdiğiniz " Borazan Vakti " isimli şiir kitabınızı aldık. Sizin gibi uluslararası üne sahip değerli bir şahsiyetin gösterdiği teveccüh bizleri onurlandırdı. 1949 yılında İstanbul'da doğmuşsunuz. 1961 - 1969 Avusturya Lisesi, 1969 - 1973 İst. İktisadi ve Tic. Bilimler Akademisini, 1974'te Avusturya'da Viyana Üniversitesini bitirip yaptığınız çalışma ile "Ekonomi Dok-

turu " ünvanını almışsınız ve sonra Türkiye'de değişik üniversitelerde bilimsel faaliyetlerde bulunmuşsunuz. Almanca, İngilizce makaleler yayınlayıp, eserler ortaya koymuşsunuz... Şair ve yazarısınız...

Yukarıdaki satırları sizin kitaptaki biyografinizden aldık. Biraz sizi, size tanıtır gibi olduk ama, maksadımız sizin gibi bir şahsiyeti okuyucularımıza takdim etmektir. Takdim edebildik mi ? Sizi daha da yakından tanımak, hikaye ve şiirlerinizle de tanışmak isteriz. Ne dersiniz ?

... ve " KUŞUN ÖLÜMÜ " şiiriniz; " Bir kuş öldü / ihtiyar adamın / küçük dünyasında / / sonra aldı avucuna kuşun / küçük vücudunu / Gül ağacının altına götürdü / Gömdü onu / ve beklemeye başladı...

Şiiriniz, beklemeye başlayan adamın büyüttüğü güller gibi olsun ve hiç mi hiç solmasın... Selam, saygı ve sevgilerimizle...

Çetmi' nin Sesi

Hani birgün kapınız çalınırdı çoktan beri görmediğiniz bir dost görünür ya karşınızda. İşte çoktan beridir sesini duymadığınız bir derginin posta kutusundan çıkı vermesi de öyle bir şeydir. Amatör ruhla kotarıp bin bir güçlüklerle yaşam mücadelesi veren dergiler hep ilgimi çekmiştir. Çünkü onların çoğunluğu birkaç kişinin öz verisiyle çıkar. Genellikle bir iki istisna haricinde çoğu bir kaç sayı yayımlandıktan sonra zararlı kapatılır birçoğu fakat, dergi çıkarma ümidini bir sonraki mace- rayaya aktaran, bir bitişir bu...

İşte Çetmi'nin Sesi dergisi böyle bir haleti ruhiyede iken çıkıp geldi.

Çetmi'nin Sesi, iki ayda bir yayınlanıyor. Bu yıl birinci yılı ve beş sayı yayınlanmış durumunda. Çetmililer Eğitim, Kültür ve Yardımlaşma Vakfı tarafından yayınlanan dergi, Sevgili Dost Kerim Bozdağ'ın gayretiyle çıkıyor. 23 Ağustos 1998 günü dördüncüsü düzenlenen Çetmililer Şölenine davetli olmama rağmen katılamadım. Şölene katı-

lan arkadaşların çektiği fotoğrafları gördükten sonra neler kaçırdığımı gördüm ama, iş isten geçti. İnşallah anlatılan güzellikleri görmek amacıyla en kısa süre içerisinde Çetmi'ye gitmeye çalışacağım.

Gül yüzlü bir ihtiyardan dinleriz belki Anafartalar'da savaşıyan Çetmilli Veli Çavuş'un öyküsünü, belki Eressilerin Topal Mehmet'in oğlu Kerim Güven'in bir dizesini söyler bir ahabap, belki Abdullah Bircan'ın bir arefe günü Boğazdaki pınar başına diktiği cevizlerin gölgesinde serinleriz bir yaz günü... Hani belki de Sayın Mehmet Özel'in yaptırdığı çeşmeden bir tas su içeriz sıcak bir Ağustos günü, belki bir gün yolumuz Çetmi'ye düşer de soluğu Ayıboğazında su dökülen şelalesinde alırsız...

Nedense yıllar boyu köylerde, kasabalarda anlatılan maniler, öyküler, efsaneler, türküler hep sözlerde kalmış, bir türlü yazıya geçirilememiştir. Birçok Gerçi birçok edebiyat ürünü derleyiciler tarafından kayıt

edilmiş ve yayınlanmıştır. Fakat, bu çalışmalar yetersiz olduğu için çoğu kültür hazinesinde ölen kişilerle birlikte yok olmuştur. Çetmi'nin Sesi Dergisi gibi, bu misyonu üstlenen yazılı materyaller gelecek nesiller için iyi bir kaynak teşkil edecektir.

Sanma sarı çiçek kendinden biter,
Örnek olarak bizlere yeter,
Kara toprak birgün üstümüzü ör-
ter,
Akıbet bizler de biteriz birgün.

Bu dizelerin sahibi bir hak aşığı Kerim Güven'i kim tanırdı, kim bilirdi şiirlerini, Çetmi'nin Sesi Dergisi olmasaydı? Değerli Çetmililer derginizin kıymetini bilin, ona sahip çıkın... Çetmi'nin Sesine uzun ömürler diliyor, tüm emeği geceleri tebrik ediyorum.

Çocuk Sayfası

Çocuk Sayfası

Şeyh Edebalı'nın Osman Bey'e nasihatı:

Oğul:

İnsan vardır, şafak vaktinde doğar, gün batarken ölürler!

Unutma ki dünya sandığın kadar büyük değildir!

İki parlak güneşe aldandıp, sonra da karda, ayazdan
kavrulup gitme!

Güçlüsün, akıllısın söz sahibisin!

Arma; Bunları nerede, nasıl kullanacağını bilemezsen!

Sabah rüzgarında savrulur gidersin!

Ötken ve benliğin bir olup aklını yener!

Daima sabırlı, sebatlı ve iradene sahip olasin! Azimden
dönme!

Çıktığın yolu, taşıyacağımı yükü iyi bil!

Her işin gereğini vaktinde yap!

Açık sözlü ol! Her sözü üstüne alma!

Gördüğünü söyleme, bildiğini bilme!

Sözünü unutma, sözü söz olsun diye söyleme!

Ananı atanı say, bereket büyüklele beraberdir!

Sevdiğin yere sık gidip gelme, muhabbetin kalkar, itibarın
kalmaz!

Üç kişiye acı; cahiller arasında alime,
zenginlikten fakir düşene, hatırlı iken itibar kaybedene!

Unutma ki yüksekte yer tutanlar, aşağıdakiler kadar
emniyette değildir!

Ulularla, düşmanı hor görme!

Düşmanı çoğaltma, düşmanlığın başını da da sonunu da
sen belirle!

Haklı olduğunda kavgadan korkma!

Bilesin ki; Atın iyisine doru,

yiğidin iyisine deli derler

Çetmi' de Düşün

İÇİMİZDEN BİRİ

Adı : Ali
Soyadı : Öğüt
Lakabı : Haraç Ali
Mesleği : İnşaat Kölesi
Doğum Yeri : Çetmi Toprakları
Son İkamet Adresi : Antalya

Babamın öldüğünü hayal meyal hatırlıyorum.

Komşu kadınlar toplanmış, ne dedikleri anlaşılmayan çeşitli frekansta sesler çıkararak ağlıyorlardı. Tabii ki haylazlığımı elden bırakmayarak bazılarının önceğini çekştiriyor. Bazılarından yiyecek birşeyler istiyordum.

Öğle sonuna doğru köyün erkekleri toplanıp babamın cenazesini götürdüler. Benim için babamın ölümü hiçbir şey ifade etmiyordu. Çünkü yalnızca düşündüğüm karnımın doymaması idi. Aradan kaç gün geçti bilmiyorum. Yine evimize toplanan yaşlı insanlar, ineğimizi kesip etini alıp gittiler. Daha sonradan öğrendim bu babamın zor devri imiş. Bunu yıllarca araştırdım. Zor devri veya kolay devri diye islamda bir-

şey yokmuş ama her ne ise bunları fazla uzatmıyorum. Benim başımdan geçenleri köylüden bilmeyen çok nadir.

Bir teneke buğdaya üç sene çıkarıklık yapıp; Anam beni bitlerin istila ettiği çamaşırları yıkadığı için, Ağadan sopa yediğimi mi, yoksa Bolay köyüne çırak gidip. Eşeklerini öldürdüğümü mü bunları günlerce konuşsam bitmez, sahifeler yazsak mürekkep yetmez. Şimdiki çocuklar bize hiç benzemezler. Ne kıçları çıplak, kafaları dazlaklar nede benim eski günlerimde yaptığım gibi camiden değnek çalarlar.

19 Temmuz'da Antalya'da köylüm için yapılan, benim köylümün gençlerinin çabaları var. Bazı burukluklar içimde görmek istediğimi aramızda görememek

iki lafta onlardan dinleyememek ama inşallah başka bir 19 Temmuz'a kalmadan onarlada görüşmek nasip olur. Daha nice 19 Temmuzlara. Çetmililerin bir arada olmasına Allah şahit ki kepez piknik alanında ki çamlar dahi sevindi.

Teşekkürler Çetmi Gençliği, teşekkürler değerli köylülerim, teşekkürler Çetminin sesi dergisini çıkaranlar ve ismini saymakla bitiremeyeceğim köylülerim, sizlere selam olsun.

Ali Öğüt'ün ağzından
Hüseyin KARADUMAN

Fadime Çilek-1991

Goca Çilek -1975

Kerim Bozdağ -1959

Hüseyin Güder -1977

Ziynet Varol Rodoslu 1985 Mehmet Varol -1994

Mehmet Yıldırım(Efeoğlu) - Ümmü Yıldırım

Ramazan Önder-1961

Mustafa Önder

Gebeş İbrahim Önder

Mustafa Akboğa -1979

Sen bunda garip mi geldin
Niçin ağlıyorsun bülbül hey
Yorulup iz mi yanıldın
Niçin ağlarsın bülbül hey

Karlı dağlar mı aştın
Derin ırmaklar mı geçtin
Yarımdan ayrı mı düştün
Niçin ağlarsın bülbül hey

Hey ne yavuz inilersin
Benim derdim yenilersin
Dostu görmek mi dilersin
Niçin ağlarsın bülbül hey

Kaleli şehrin mi yıkıldı
Yâ nâm u ârin mi kaldı
Gurbette yârin mi kaldı
Niçin ağlarsın bülbül hey

Gülistanlarda yaylarsın
Tâze gülleri yıylarsın
Yavlak zânlık eylersin
Niçin ağlarsın bülbül hey

Uykudan gözüün uyandı
Uyandı kana boyandı
Yandı şol yüreğim yandı
Niçin ağlarsın bülbül hey

N'oldu şu Yûnus'a oldu
Aşkın deryasına daldı
Yine bahâristan oldu
Niçin ağlarsın bülbül hey

Yunus Emre

HAKAN

TUHAFİYE - KONFEKSİYON

Kazak - Gömlek - Bluz ve Her Türlü Triko
    di ile hizmetinizde.

Muzaffer Balcı ve Oğulları

Kapu Camii K  blesi Dülgerler Sk. No. 46

Tel. : 0.332 - 351 93 68 KONYA

BALTEKS

Collection

Fantazi Bayan Kıyafet     itleri
  malat Toptan

Hüseyin Balcı

Cep Tel. : 0.532 - 341 52 92 KONYA

ÖZ-EL

DEKORASYON-İNŞAAT TİC. LTD. ŞTİ.

Ahmet ÖZEL

* Alçıpan Asma Tavan * Sütun
* Taşyünü Asma Tavan * Kartonpiyer
* Restorasyon * Dekorasyon * Kemer - Pano

Merk: Nişantaşı Mah. Kalemkâr Sk.
Nişantaşı Sit. 9/D Selçuklu / KONYA
Cep Tel.: 0.542. 214 43 97

Tel.: 0.332.237 57 55
Fax.: 0.332.237 57 54